T.D.R.C.258

R.R.No. 51-2-1994

அஞ்ஞவதைப்பரணி

[illegible]

[illegible]

Q6
NOL
19116

T.D.R.C.-258

தேவ தாயின்

மாசில்லா உற்பவ சத்திய அறிவிப்பின்

Qui elucidant Me vitam æternam habebunt.

என்னைப் பிரகாசிப்பிப்போர் நித்திய சீவியம் பெறுவர்.

(Eccl. XXIV. 31)

சேசுசபை—சத்தியநா[illegible] சுவாமி.

TRICHINOPOLY:
ST. JOSEPH'S COLLEGE PRESS.

1884.

A. M. D. G.

தேவ தாயின்

அமலோற்பவ மகிமை.

மாசில்லா உற்பவ சத்திய அறிவிப்பின்

௫௰-ம் வருஷ ஜுபிலி.

Qui elucidant Me vitam æternam habebunt.

என்னைப் பிரஸ்தாபிப்போர் நித்திய ஜீவியம் பெறுவார்.

(Eccl. XXIV. 31)

இதைச் செய்தவர்:

சேசுசபை—சந்தியாகு சுவாமி.

TRICHINOPOLY:

ST. JOSEPH'S COLLEGE PRESS.

1904.

Cum Permissu Superiorum.

IMPRIMATUR:

✠ JOANNES-MARIA, S. J.,

Ep. Trichinopolit.

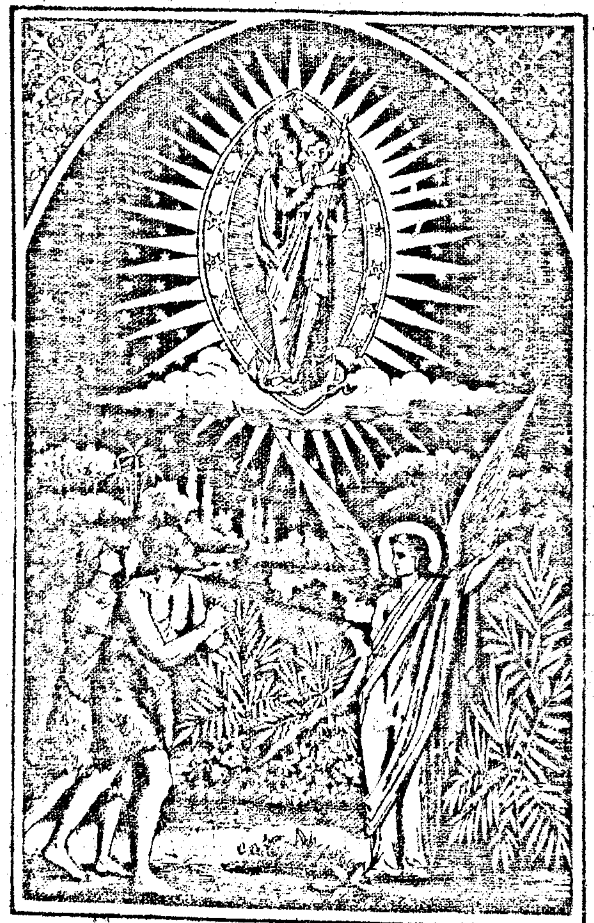

தேவதாயின் அமலோற்பவ மகிமை.

A. M. D. G.

தேவதாயின் அமலோற்பவ மகிமை.

முதல் அதிகாரம்.

அமலோற்பவ ஜூபிலியின் விவரம்.

வானமண்டலத்தின் உச்சியில் பிரகாசக் காந்தி வீசி ஒளியோடு தோன்றும் சூரியன் அதிகாலமே தன் கதிர்களை மறைத்து, உஷ்ணமின்றி சிறு வட்டவடியாய் உதிக்கும். ஆனால் போகப்போக அதிகமதிகமாய்த் தெளிந்த கிரணங்களை நாலு திசையிலுந் தெளித்து உலகத்திலுள்ள பலகோடி ஜீவராசிகளுக்கு உயிரும் அலங்காரமும் உணவுங்கொடுத்துக் காப்பாற்றுகின்றது. அப்படியே உலகத்துக்கு இரக்ஷணியமாய் சேசுநாதர்சுவாமி ஸ்தாபித்த கத்தோலிக்கு சபையும், தான் உற்பத்தியானகாலத்தில் தனக்குச் சேசுநாதர் அறிவித்த தேவஞான நிறைந்த வேத சத்தியங்களை, நாள் போகப்போக, மனுஷர் கூடிவாழும் சபையின்

தகுதிக்கும், அவர்கள் அறிவின் விர்த்திக்கும், அந்தந்தக் காலத்தின் நோக்கத்திற்கும், ஏற்றதாய், இசைந்ததாய், அவசியமும் உள்ளதுமான சத்தியங்களை அப்போதைக்கு அப்போது படிப்பித்து வருகின்றது.

தேவ ஆண்டவர் சர்வேசுரனுக்குத் தாயார் என்கிற அதிசயம்போன்ற இந்த உன்னத சத்தியத்தை, ஆதிதுவக்கத்திலேயே, அதை மறுத்து விரோதிக்கும் பதிதர் வாயை அடைக்கத்தக்கதாக, திருச்சபை ஸ்தாபித்து நிலைநிறுத்தினது. ஆனால் பாமதேவதாய் உற்பவிக்கும்போது ஜென்மப்பாவத்தின் மாசின்றி உற்பவித்தாளென்னும் சத்தியத்தை 19-ம் நூற்றாண்டின் மத்தியில், இற்றைக்குச் சரியாய் 50-வருஷங்களுக்கு முன்தான், நிலைநிறுத்திப் படிப்பித்தது.

இந்தச் சத்தியத்தை மனிதர் கூடிவாழும் சபைக்கு அறிவித்து படிப்பிப்பதற்கு இதுதான் ஏற்ற தகுதியான காலமென்பது தேவபராமரிப்பின் அற்புதசெயலால் தோன்றுகிறது. தேவதாயாரின் பேரும் பெருமையும், அவளுக்குள்ள சீரும், சிறந்த இலக்ஷணங்களும், இவளென்று இந்தச் சத்தியங்காட்டுவதால், இது மோக்ஷ இராக்கினியின் கிரீடத்தில் பதிக்

திருக்கும் நவரத்ன மணிகளுக்குள்ளே இராஜமணியென்று சொல்லலாம். இதனால் இந்தச் சத்தியத்தை உலகத்துக்குத் திருச்சபை படிப்பித்ததின் ஐம்பதாம் வருஷ ஜூபிலி உற்சவத்தை மகா விமரிசை சிறப்போடு பூமி எத்திசையிலுமுள்ள கிறீஸ்துவர்கள் கொண்டாடும்படி அர்ச். பாப்பு தீர்மானித்திருக்கிறார்.

திருச்சபை சமஸ்தானத்தை தேவகிருபையால் இப்போது ஆண்டுவரும் ௰-ம் பத்திநாதருக்கு முன் இருந்த, ௰௩-ம் லேயோ என்ற நமது ஞானப்பிதா அமலோற்பவ ஜூபிலியை இந்த வருஷம் சிறப்பிக்கும்படி, வேண்டிய பிரயத்தனங்கள் யாவும் குறைவின்றிச் செய்யும்படியாய் எற்கனவே, போன வருஷத்திலேயே, சில கர்திநல்மார்களைச் சங்கத்தாராய் நியமித்து, இதுவிஷயத்துக்கு அடுத்தவைகளைத் தயார் செய்து எல்லாம் சம்பிரமமாய் நடத்தும்படி வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய அவர்களுக்கு அதிகாரங் கொடுத்திருந்தார். அச்சமயத்தில் நமது பரிசுத்த பிதா ஒரு நிருபம் தமது கைப்பட எழுதி, தமது அபிப்பிராயத்தை யாவருக்கும் வெளிப்படுத்தினார்.

அவர் காலகதி அடைந்தபின், அவருக்குப் பின் வந்த இப்போதிருக்கும் நமது ஞானத்

தந்தை, லேயோ பாப்புவின் கிருபத்தை ஸ்திரப்படுத்தி, அமலோற்பவ ஜூபிலி உற்சவத்தை ஆன சிறப்பாலங்காரத்தோடு உலகம் அடங்கலும் நடத்தும்படி, தாமும் ஒரு கிருபம் எழுதி, எரிகிற விளக்குக்குத் தூண்டு கோலிட்டது போல், அந்த கிருபத்தால் எல்லாரையுந் தூண்டி உற்சாகப்படுத்துகிறார்.

அர்ச். பாப்புவின் கிருபத்துக்கு இசைவாய் இந்து தேசத்திலுள்ள மேற்றிராணிமார்கள், அமலோற்பவ ஜூபிலியை எவ்வித பத்தி சிறப்போடு நடத்தவேண்டுமென்று புத்திபோதனைகள் அடங்கிய கிருபங்களைத் தங்களைச் சேர்ந்த கிறீஸ்துவர்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனதால் இந்த ஜூபிலி வருஷமுழுதும் நமது தேசத்தில் பல இடங்களில் ஜூபிலி உற்சவ சிறப்பு நடக்குமென்பதால், கிறீஸ்துவர்கள் பத்தியோடு இதைக் கொண்டாடும்படி உதவியாக, தேவ ஆண்டவளின் அமலோற்பவ மகிமையை, எனக்குத் தெரிந்த அளவில், எல்லாருக்கும் விளக்கிக்காட்ட இந்தச் சிறு புஸ்தகத்தை எழுத முயன்றேன்.

ஜென்மப்பாவமில்லாமல் உற்பவித்த பரம தேவ ஆண்டவள் இச்சிறு புஸ்தகத்தை ஆசீர்

தனமாகிற தேவ இஷ்டப்பிரசாதத்தை நீங்கள் இழந்துபோவீர்கள். உங்கள் பிள்ளைகளும் இழந்துபோவார்கள். தயவாய் நாம் கொடுத்ததை தண்டனையாக எடுத்துக்கொள்வோம். தகப்பன் செய்யுந் துரோகத்தின் தோஷம் அவன் பிள்ளைகளுக்குஞ் சாரும் என்று இவ்வித நிபந்தனையோடு சர்வேசுரன் வெகு தயாளமாய் தேவ இஷ்டப்பிரசாதமாகிற அர்ச்சிக்கும் நன்மையை ஆதித்தாய் தந்தைக்குக் கொடுத்தார்.

தாழ்ந்த ஜாதியில் பிறந்த ஏழை ஒருவனை இலக்ஷப்பிரபுவான இராஜா தயாளத்துவ நோக்கத்தால் மகிமையில் உயர்த்தி மேன்மைப்படுத்தி, தனவானாக்கி, சம்ரக்ஷணைசெய்து வரும்போது, அந்த ஏழை தன் ஜாதிக்குணத்தால் நன்றி மறந்து இராஜத் துரோகம் ஒன்று நினைத்து செய்து முடித்தால், இராஜா அவனைக் கோபித்து, அவனுக்குத் தயவாய்க்கொடுத்த பேரும் பெருமையும் சீரும் செல்வமும் எல்லாம் பறித்துக்கொண்டு அவனையும் அவன் பிள்ளைகளையும் அவர்கள் முன்னிருந்த சாமானிய அந்தஸ்துக்கு அனுப்பினால் இது ஞாயமானதுபோல், சர்வேசுரனும் ஆதி மனுஷன் செய்த துரோகத்துக்காக அவனுக்கும் அவன் மக்களாகிற மனிதருக்குங் கொடுத்த தேவ

இஷ்டப்பிரசாதமென்னும் மேலான வரத்தைத் தண்டனையாக எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களைத் தங்கள் சுபாவத்துக்கு இயல்பான சாமானிய ஸ்திதியில் விட்டுவிட்டார்.

இதனால் சகல மனுஷர்களுந் தங்கள் தாயின் உதரத்தில் உற்பவிக்கும் முதல் க்ஷணத்தில் இஷ்டப்பிரசாதமாகிற தேவவரமின்றி உற்பவிக்கிறார்கள். இது சர்வேசுரன் விதித்த ஆதி சாபத்தின் தோஷம். இது அவர்கள் செய்த சொந்தப் பாவம் அல்லாதேபோனாலும் அவர்கள் தாயின் கர்ப்பத்தில் உற்பவிக்கும் க்ஷணத்தில் ஆதாமின் பேர்வழிகளாகிறதால் தகப்பனைச் சார்ந்த தோஷம் பிள்ளைகளுக்குஞ் சார அவர்கள் அந்த ஆதி தோஷத்தோடு ஜென்மிக்கிறார்கள். இதுதான் ஜென்மப் பாவம் என்பது. இந்தக் கருத்து அமைந்த தேம்பாவணிப் பாடலை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளலாம்—

உலகுண்டாயசால் மனுக்குலத்தலையவன் உண்ட
விலகுண்டாயகாய் விளைத்த தீதுயிரெல்லாஞ்
சிதைப்ப
அலகுண்டாயிலா தடும் விடங் குடித்தவாய்
வழியாய்
இலகுண்டாயின வெலாவுறுப்புலவெனவுலவாம்.

இதன் பொருள்—உலகம் படைப்புண்ட

காலத்தில் மனுக்குலத்துக்கு ஆதித்தந்தையாயிருந்த ஆதாம் சாப்பிட்ட விலக்கப்பட்ட கனியால் உண்டான தீமை, மானிட உயிர்களெல்லாவற்றையும், எண்ணும் அளவுமின்றிக் கெடுத்தது எப்படியெனில், வாய் குடித்த கடும் விஷம் சரீரத்திலுள்ள பல உறுப்புகளெங்கும் பரவிப் படர்ந்து உயிரைக் கொல்லுவது போலும் என்றவாறு.

பரமதேவ் ஆண்டவன் ஆதாமின் கோத்திரத்தில் ஆதாம் மகளாய் உற்பவித்தாலும், அந்தப் பரிசுத்த கன்னி தேவதாயாயிருக்க சிருஷ்டிக்கப்பட்டவளானதால் அவள் உற்பவிக்கும்போது, முதல் க்ஷணத்திலேயே ஆதி தோஷமாகிற ஜென்ம மாசு அற்பமேனுமில்லாமல், தேவ இஷ்டப்பிரசாத இலக்ஷணத்தோடு உற்பவிக்கும்படி, சர்வேசுரன் விசேஷ கிர்பை செய்தார். இதுதான் அமல உற்பவம் என்று சொல்வது. இதினிமித்தம் தேவதாய் ஜென்மப்பாவமில்லாமல் இஷ்டப்பிரசாதத்தோடு உற்பவித்து, இஷ்டப்பிரசாதத்தோடு பிறந்து, இஷ்டப்பிரசாதத்தில் எப்போதும் வர்த்தித்து, வளர்பிறைபோல் என்றும் வளர்ந்து, இஷ்டப்பிரசாதத்தின் தாயாய் இருக்கிறாளென்று திருச்சபை படிப்பிக்கின்றது.

பரிசுத்தமும் மாசில்லாததுமான தேவமாதாவின் அமலோற்பவத்துக்கு ஸ்துதியும் ஸ்தோத்ரமும் உண்டாவதாக.

மூன்றாம் அதிகாரம்.

சந்தேக நிவாரணம்.

ஞானா, செல்வம், மந்தன் என்ற மூன்று பேர்களுக்குள் அமலோற்பவத்தைப்பற்றி நடந்த சம்பாஷணை.

செல்வம். அண்ணா ஞானா! ஒரு சந்தேகம் வெகுநாளாய் என் மனதிலே போராடுகின்றது. கோபித்துக்கொள்ளாமல் நான் சொல்வதைக் கொஞ்சந் தயவாய்க் கேள். தேவமாதா ஜென்மபாவமில்லாமல் உற்பவித்தாளென்று பலமுறை வாசித்துங் கேட்டுமிருக்கிறேன். இது என்ன விநோதம்! சேசுநாதர்சுவாமி உற்பவித்துப் பிறந்ததுபோலவா தேவமாதாவும் உற்பவித்துப் பிறந்தாள்? சிருஷ்டிகருக்கும் ஓர் சிருஷ்டிக்கும் வித்தியாசமில்லையா? இவர்கள் சொல்வது சரியென்று உனக்குத் தோன்றவில்லையோ.

ஞானா. செல்வம், நீ சொல்வதுபோலிருந்தால் அது சரியல்லத்தான். ஆனால் காரியம் அப்படி இல்லை. தேவமாதாவின் உற்பவத்துக்கும் சேசுநாதரின் உற்பவத்துக்கும் வெகு வித்தியாசமுண்டு. சேசுநாதர்சுவாமி எப்போதும் கன்னியான தாயிடத்தில், இஸ்பிரீத்து சாந்துவின் அற்புத செயலால், உற்பவமானார். அவருக்கு உலகத்தில் பெற்ற தகப்பனில்லை. தேவமாதாவுக்கோ, தாயும் தகப்பனுமிருந்தார்கள். அவர்கள் இருவருக்கும் அர்ச். கன்னிமரியாயி பிள்ளையாய் உற்பவித்துப் பிறந்தாள். ஆனால் அவள் உற்பவித்த முதல் நிமிஷத்தில், சர்வேசுரனுடைய விசேஷ கிருபையால், அவளிடத்தில் ஆதிதோஷமாகிற ஜென்மபாவமில்லை. அதே நிமிஷத்திலே தேவ இஷ்டப்பிரசாத வரங்களால் நிறைந்திருந்தாள்.

மந்தன். இது இப்படியானால் தேவமாதா ஜென்மபாவமில்லாதவளென்பதும் அவள் எப்போதும் பரிசுத்த கன்னியாஸ்திரி என்பதும் ஒன்றுதானே? ஏன் வீணாய் ஒரு சத்தியத்தை இரண்டாக்கிக் குழப்பவேண்டும்?

செல்வம். அப்பா மந்தா! மந்தன் என்கிற பேர் உனக்குச் சிறந்த பேர். தகுந்த பேர் உனக்கு வாய்த்தது. இவ்விரண்டு சத்தியங்களும் வித்தியாசமுள்ளவையென்று உனக்குத் தோன்றவில்லையா? தேவமாதா எப்போதுங்

கன்னியர்ஸ்திரி என்பது அவள் பிறந்த நாள் முதல் இறந்த நாள் மட்டும் தமது கன்னிமைக்கு அற்பமும் மாசு இல்லாமல் ஆத்தும சரீரத்தில் சுத்தமாயிருந்தாளென்று காட்டுகின்றது. ஜென்மப்பாவமின்றி உற்பவித்தாளென்பதோ அவள் பிறக்கு முந்தியே, தன் தாய் கர்ப்பத்தில் சிசுவாய் உற்பத்தியான க்ஷணத்திலே, இஷ்டப்பிரசாதத்தோடு பாவமாசின்றி இருந்தாளென்று குறிக்கின்றது. இப்போது இரண்டுக்கும் வித்தியாசந் தெரியுதா மந்தா?

மந்தன். இப்போத் தெரியும். இன்னமொரு கேள்வி, ஆனால் கோபித்துப் பேசி என்னை மந்தனென்று திட்டாதே. நான் மந்தனானால் நீ தொந்தியன் தெரியுமா? ஆனால் அதிருக்கட்டும். தேவதாய் எப்போதும் பாவமில்லாமல் பரிசுத்தமுள்ளவளாய், இஷ்டப்பிரசாத நிறைந்த மாதாவாயிருந்தால், பாவத்தால் கெட்டழிந்த உலகத்துக்கு இரக்ஷணியமாய் வந்த சேசுநாதர் தேவதாயாருக்கு இரக்ஷகரல்லவே. இரக்ஷணியத்தின் பலன் அமலோற்பவ ஆண்டவளுக்கு அவசியமில்லையென்று சொல்லவேண்டும். இப்படிச் சொல்லலாமா?

செல்வம். எனக்கும் இந்தச் சந்தேகம் மனதிலிருக்கிறது. நானும் இதிலே தம்பி உன்னைப்

போல் மந்தன்தான். அண்ணா! நீங்கள் ஞானியாரல்லோ? உங்களுக்கு எல்லாந் தெரியவேண்டும். இதற்குச் சமாதானம் தயவுசெய்து சொல்லுங்கள்.

ஞானு. சேசுநாதர்சுவாமி, மனுஷராய்ப் பிறந்த சகலருக்கும் இரக்ஷகர். ஆனதால் தேவமாதாவுக்கும் பூரண அர்த்தத்தில் இரக்ஷகர். இரக்ஷணியத்தின் பேறுபலன்களில் மற்ற எந்த சிருஷ்டிக்கும் வந்த பங்கைப் பார்க்கிலும், தேவதாயாருக்கு வெகு அதிகமான பெரும்பங்கு வந்தது. எப்படியென்றால் கேளுங்கள். சர்வேசுரன் மற்ற மனிதர்களை, அவர்கள் பாவத்தில் விழுந்து அசுத்தப்பட்ட பின்பு, தூக்கி எடுத்து சுத்தஞ்செய்கிறார். தேவமாதாவையோவெனில், அவள் பாவத்தால் மாசுபட்டு அசுத்தமாகுமுன், அவளை சேசுநாதருடைய இரக்ஷணிய பலன்களின் [illegible]யோகத்தால், கை தூக்கிக் காப்பாற்றி அதி உத்தமமான வகையில் அவளை இரக்ஷித்தார்.

மந்தன். இதுவும் ஞாயந்தான். நான் சேற்றிலுஞ் சகதியிலும் விழுந்தபிற்பாடு என்னைத் தூக்க வருகிறவன் எனக்குச் செய்யும் நன்மையைப் பார்க்கிலும், நான் அப்படி விழுமுன்னே ஓடிவந்து என்னைத் தன் கையால்

தாங்கிப் பிடித்து காப்பாற்றுகிறவன் அதிக மேலான நன்மை எனக்குச் செய்கிறனென்பது பட்டப்பகல்போல் வெட்டவெளியான விஷயம். அப்படியே சர்வேசுரனும் தேவ ஆண்டவளை, அவள் உற்பவத்தில் பாவ மாசுவராதபடி இரக்ஷித்தார்.

செல்வம். இப்போ எனக்கு நன்றாய் விளங்குகிறது. சேசுநாதர்சுவாமி சகல மனுஷருக்கும் இரக்ஷகராதல் தேவமாதாவுக்கு லட்சமடங்கு அதிகமாய் இரக்ஷகரென்று சொல்லவேண்டும். அண்ணா! நாங்களிருவரும் உங்களுக்கு மெத்த நன்றி அறிந்திருக்கிறோம்.

பரிசுத்தமும் மாசில்லாததுமான தேவதாயின் அமலோற்பவத்துக்கு ஸ்துதியும் ஸ்தோத்திரமும் உண்டாவதாக.

நாலாம் அதிகாரம்.

அமலோற்பவ தேவதாயார் எவ்வித மதிப்புக்கும் பூஜித எண்ணத்துக்கும் உரியவள்.

தேவதாயாரின் அமலோற்பவ மகிமையையும் இன்னும் அவளுக்குள்ள உன்னத அற்புத வரங்களையும் நாம் நன்றாய் அறியும்படி ஆதி

முதலில் அந்தப் பரம தேவ ஆண்டவள்பேரில் எவ்வளவு உயர்ந்த மதிப்பும் பூஜித எண்ணமும் நம்மிடம் இருக்கவேண்டுமென்று காட்டுவது அவசியம்.

தேவமாதா சர்வவல்லப சர்வேசுரனோடு நெருங்கிய சம்பந்தமுள்ளவளாக உலகத்தில் வந்தபடியால் அந்த ஆண்டவளைக் குறித்து நினைக்கும்போதும், பேசும்போதும், மற்ற மனுஷர்களைப்பற்றி நினைத்துப் பேசுவதுபோல் செய்யலாகாது. அவள் மாத்திரம் தனியே சகல சிருஷ்டிகளிலிருந்து அப்பால் பிரிந்து நின்று, தமக்கு மேலாய் சர்வேசுரன் ஒருவரை மாத்திரம் பார்க்கிறாள். அவளுக்குப்பின் தாழ்ந்த தட்டில் வெகு தூரத்தில் சம்மனசுக்கள் முதல் சகல [illegible]களும் இருக்கிறார்கள். எந்த சிருஷ்டிக்கும் மேலாய் அதி உந்நத இடத்தில் சர்வேசுரனுக்குத் தாயாயிருக்கிறாள். சிருஷ்டிகளெல்லாம் தேவமகத்துவ சிம்மாசனமுன் அஞ்சி நடுங்கி சாஷ்டாங்கமாய்த் தெண்டனிட்டு இருக்கும்போது, தேவதாய் பயமின்றி சிம்மாசனத்தின் கிட்டச் சென்று, அதிலிருக்கும் சர்வேசுரனைப் பார்த்து என் மகனே என்று சொல்லுஞ் சுதந்தரம் கொண்டிருக்கிறாள்.

இந்த அதிசயமேன்மையினிமித்தம், சர்வே

சுரனுக்குச் செல்லுந் தேவாராதனை ஒன்று நீங்கலாக மற்ற எந்த வணக்கமும், ஸ்துதியும், புகழும் அவளுக்குத் தாராளமாய்ச் செல்லும். தெய்வத்துவம் தேவ தாய்க்கு இல்லை. ஆனால் ஒரு சிருஷ்டிக்கு எவ்வித வரங்களும், நன்மைகளும், நன்கொடைகளும், பேரும் பெருமையும், சீருஞ் சிறப்பும் இருக்கக்கூடுமோ அதுவெல்லாம் தேவமாதாவுக்குச் சர்வேசுரன் சம்பூரணமாய் கொடுத்திருக்கிறாரென்று சந்தேகமின்றிச் சொல்லலாம். இதனால் திருச்சபை தேவ ஆண்டவளைப் புகழ்ந்து வாழ்த்தி, கன்னிமரியே! பாக்கியம் பெற்றவள் நீயே! எவ்வித புகழ்ச்சிக்குந் தேவரீர் யோக்யதையும் தகுதியும் உள்ளவள். எவ்வளவு உம்மைப் புகழ்ந்தாலும் இன்னம் அதற்கு மே[illegible]ர உத்தமி— என்று பாடுகிறது.

தேவதாய்பேரில் இவ்வித மேலான எண்ணம் நம்முடைய மனதில் ஸ்திரமாயிருந்தால், அவள் தமது உற்பவத்தில் பாவமாசில்லாமலிருந்தாளென்றும், தேவ வரங்களின் சம்பூரணம் அவளிடத்தில் எப்போதும் இருந்ததென்றுங் கேட்கும்போது நாம் பிரமித்து ஆச்சரியப்படமாட்டோம். இது அப்படியே இருக்கவேண்டுமென்று சொல்வோமே அன்றி, அதில் குற்றம் பிடித்து, குறைகூறி, இது அளவைக் கடந்த புகழ்ச்சி, இவ்வளவு தூரம் போகக்கூடாது என்று ஒருபோதும் நினைக்கவுமாட்டோம், சொல்லவுமாட்டோம்.

இவ்வித மேலான மதிப்பு தேவமாதாவின் பேரில் பதிதர்களுக்கு இல்லாத குறையால்தான் அவர்கள் சுத்தக்கருமிகளாய் தேவ ஆண்டவளுக்குச் செல்லும் வணக்கத்தை விரோதித்தும், மறுத்தும், தூஷணம் பேசியும் வருகிறார்கள். தாயின் பெருமை மகனையுஞ் சாரும். தாயைப் பழிப்பவன் மகனையும் பழிக்கிறான் என்ற அநுபவ வாக்கியங்கள் இந்தப் பதிதர்களுக்குத் தெரியாதுபோலும்.

சத்தியவேத விசுவாசத்தில் பிறந்து வளரப் பாக்கியம் [illegible]ற்ற நாம் தேவதாயார்பேரில் எந்த நாளிலும் மதிப்பும் பூஜித வணக்கமுமுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும். வேத விசுவாசமில்லாத அஞ்ஞானிகளும் பலமுறை மாதா மாதாவென்று கூப்பிடுகிறதை நாம் கேட்டிருக்கிறோம்.

அன்னையென உலகத்தார் ஏற்றும் மாதா
அன்புடனே எம்மைநித்தம் காக்குமாதா!
பொன்னுலக பாக்கியமாய்ச் சிறக்கு மாதா
பூவுலகோர்க் காபரண மானமாதா!

மன்னர்குல மேன்மை பெற்றுத் தலங்குமாதா
மாசில்லா உற்பவமாய் வந்தமாதா
என்னபுகழ் தாய் இவட்குச் சொன்னபோதும்
ஏற்றபுகழ் சொல்ல எவர்க்கியலும் பாலோ.

ஐந்தாம் அதிகாரம்.

அமலோற்பவ மகிமையை வேத வாக்கியம் ஸ்தாபிக்கின்றது.

பரலோக பூலோக ஆண்டவளான தேவ தாய் உற்பவிக்கும்போது பாவ மாசில்லாமல் உற்பவித்தாளென்பது புதிதாய் ஏற்பட்ட சத்தியமென்று கனவிலும் நினைக்கக்கூடாது. அவள் உலகத்தில் உற்பவிக்குமுன்னமே அவளுடைய அற்புத ஜென்மத்தை வேதாகமத்தில் பழைய ஏற்பாட்டில் சர்வேசுரன் அறிவித்திருந்தார். சர்வேசுரன் தமது தேவகுமாரனை மனுஷர் இரக்ஷகராக அனுப்ப ஆதிகாலத்தில் நிரூபித்தபோதே, அவருக்குத் தாயாராயிருக்கவேண்டிய தேவகன்னிகையையும் தமது சித்தத்தில் நிரூபித்தார். சேசுநாதருடைய நித்திய ஜெனனத்தோடு அவர் தாயின் ஜெனனமுஞ்சேர்ந்திருந்தது. இதினிமித்தந்தான் நித்திய

வார்த்தையான தேவசுதனைக்குறிக்கும் வேத வாக்கியங்களை திருச்சபை தேவதாயைக்குறித்தும் பிரயோகித்து வருகின்றது. அப்படியே—

"ஆதி துவக்கத்தில் எந்த சிருஷ்டிக்கு முன்னும் நான் சிருஷ்டிக்கப்பட்டேன். சர்வேசுரன் எந்த வஸ்துவையுஞ் சிருஷ்டிக்குமுன், நான் அவருக்கு சொந்தமாயிருந்தேன். அவருடைய வாசஸ்தானத்தில் அவர் சமுகமுன் நான் பணிசெய்து நின்றேன்." இந்த வேத வாக்கியங்களெல்லாம் தேவ ஆண்டவளைப் புகழ்ந்து திருச்சபை பிரயோகிக்கும் வாக்கியங்கள்.

ஆதிகாலத்திலே எந்த சிருஷ்டியும் உண்டாகுமுன்னே, சர்வேசுரனுடைய சித்தத்தில், இரக்ஷகரின் தாயாக தேவகன்னி இருந்தாளென்றால் அவள் அவர்சித்தத்தில் மாசில்லாமல் எப்போதுமிருந்தாளென்று அர்த்தமாகிறது.

இரண்டாம் வேதவாக்கியம்.—ஆதித்தாய் ஆதித்தகப்பனுமாகிற இருவரும் சர்வேசுரனுடைய கட்டளையைமீறிப் பாவஞ்செய்த பின்பு, அவர் இருவரையுஞ் சபித்துத் தண்டிக்கும்போது, அவர்முன் குற்றவாளிகளாய் நின்றவர்கள் மூன்றுபேர். பாம்பு ரூபமெடுத்து ஏவையைக் கெடுத்த பசாசு, பசாசு சொற்

கேட்டு பாவஞ்செய்த ஏவை, ஏவையால் கெட்ட ஆதாம். சர்வேசுரன் இந்த மூன்று பேர்களையுஞ் சபித்தார். ஆனால் பாம்பாகிற பசாசை சபிக்கும்போது, இனி பிற்காலத்தில் வர இருந்த ஓர் விசேஷசங்கதியை அங்குகின்ற மூவருக்கும் அறிவித்தார். நீதியின் கோபத்தைச் செலுத்தும்போது தயையின் அன்பைக் காட்டுவது சர்வேசுரனுக்கு இயல்பு. ஆனதால் அவர் பசாசைச் சபித்தபின் சொன்ன வாக்கியமாவது: உனக்கும் பெண்பிள்ளைக்கும் திராப்பகை உண்டாக்குவோம். அவள் ஒரு நாள் தன் பாதத்தால் உன் தலையை நசுக்குவாள்.

இந்த வாக்கியத்தில் குறிக்கப்பட்ட பெண்பிள்ளை சேசுநாதரைப்பெற்ற தேவதாய்தானென்று வேதசாஸ்திரிகள் ஏகசம்மதமாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். பசாசின் தலையென்பது ஆதிதோஷமாகிற ஜென்மப்பாவம். இந்தப்பாவந்தான் தலைபோல் உலகத்தில் முந்த வருகின்றது. பாம்பின் தலையைத் தேவதாய் தன் பாதத்தால் நசுக்கி மிதிப்பாளென்றபோது ஜென்மப்பாவத்தின் மாசு அற்பமுமின்றி, பசாசின் ஆதிதோஷவிஷத்தை ஜெயித்து, தேவ இஷ்டப் பிரசாத வெற்றிமுடி சூடினவளாய் உற்பவிப்பாளென்று அர்த்தமாகிறது. இருவருக்குக்

திராப்பகை உண்டாகுமென்பதால் தேவமாதா எப்போதும், எந்த நிமிஷத்திலும், பாவமாசின்றி பரிசுத்தமுள்ளவளாயிருப்பாளென்றும் அறிவித்ததுபோலாயிற்று. இந்த வெற்றியைக் குறிக்கும்படிதான் ஜென்மப்பாவமின்றி உற்பவித்த தேவதாயாரின் சுரூபத்தின் பாதத்தின் கீழ் பாம்பின் தலை நசுங்கி இருக்கிறதாக காட்டுகிறார்கள். ஒரு பெண்பிள்ளை வழியாய் பசாசு உலகத்தில் பாவம் வருவித்ததால் ஒரு பெண்பிள்ளைதானே பசாசை ஜெயித்து, வந்த பழிபாவத்தை நீக்கும்படி நியமிக்கப்பட்டாளென்பது நியாயத்துக்கு ஒத்தது.

இன்னொரு இடத்தில் வேதவாக்கியம் தேவதாயாரைக்குறித்து:—

"முட்களின் நடுவில் வளரும் லீலி புஷ்பம்போல் என் பிரிய செல்வி பெண்ணைப்பிறந்தவர்களின் மத்தியிலிருக்கிறாள்"—என்று சொல்லுகிறது. சர்வேசுரனுக்குப் பிரியமுள்ள செல்வி, தேவமாதா அன்றி யாரா இருக்கக்கூடும்? மற்ற மனுஷர்களெல்லாரும் முட்கள்போலிருக்கும் பாவத்தில் ஜெனமித்து, பாவத்தில் வளரும்போது, பரிசுத்த தேவதாய்மாத்திரம் தூயவெண்மையான லீலி புஷ்பம்போல் பாவமாசின்றி உற்பவித்து, லீலியின் சுகந்த

பரிமள வாசம்போல் இஷ்டப்பிரசாத வரங்களால் அற்புத மணம் பெற்று, உலகத்தில் வந்தாளென்று சந்தேகமின்றிச் சொல்லலாம்.

வேறோரிடத்தில்—என் பிரிய சிநேகி! நீர் முற்றுஞ் சௌந்தரியமுள்ளவள். பாவமாசு உம்மிடத்தில் சற்றும் இல்லை—என்று வேதவாக்கியம் புகழ்ந்து கூறுகின்றது. இந்த வசனமும் தேவதாயைக் குறிக்கும் வசனம். அவள் தான் சர்வேசுரனுடைய பிரிய சிநேகி. அவளே பாவமாசின் அவலக்ஷணமின்றி சர்வாலங்காரமுள்ளவள். அவளே ஜென்மப்பாவத்தின் தோஷமில்லாத பரிசுத்தவதி.

இதுமட்டும் எடுத்துக்காட்டிய வாக்கியங்கள் தேவதாய் உலகத்தில் வருமுன்னே அவளுடைய அமல உற்பவத்தைத் தெரிவித்த பழைய ஏற்பாட்டின் வேதவாக்கியங்கள். அவள் உலகத்தில் வந்தபின் தேவதூதன் அவளுக்கு மங்கள வாழ்த்துச் சொல்ல வந்தபோது அவர் சொன்ன வாக்கியங்கள், தேவதாயின் மாசில்லா உற்பவத்தைக் குறித்துக்காட்டுகின்றன. கபிரியேல் சம்மனசு சுபமங்கள தூதனாய் சர்வேசுரன் பேரால் தேவமாதாவினிடம் வந்து: மங்களம்! தேவ வரங்களின் சம்பூரணம் பெற்றவளே! ஆண்டவர் உம்மிடமிரு

க்கிறார். பெண்ணாய்ப் பிறந்தவர்களில் பாக்கியவதி நீர்தான்—என்று சொன்னார்.

தேவதாய் தேவ வரங்களின் சம்பூரணம் பெற்றிருந்தால், ஜென்மப்பாவமில்லாத தேவ வரமும் அவளிடமிருக்கவேண்டும்; இல்லாவிட்டால் வரங்களின் சம்பூரணமெங்கே? பெண்ணாய்ப் பிறந்தவர்களில் பாக்கியவதி என்றால், ஆதித்தாய் ஏவாளிலும் பாவதோஷமின்றி இஷ்டப்பிரசாதத்தோடு உற்பத்தியாகி உலகத்தில் பிறக்கவேண்டும்.

இப்படியாய் பழைய ஏற்பாட்டிலும் புதிய ஏற்பாட்டிலுமுள்ள வேதவாக்கியங்கள் திருச்சபையின் பிரயோகத்தாலும், பாரம்பரை வழக்கத்தாலும் அமலோற்பவ மகிமையை ஸ்தாபிக்கின்றன.

பரிசுத்தமும் மாசில்லாததுமான தேவதாயின் அமலோற்பவத்துக்கு ஸ்துதியும் ஸ்தோத்திரமும் உண்டாவதாக.

ஆறாம் அதிகாரம்.

அமலோற்பவ மகிமையை அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள், வேதவித்தியாபாரகர், வித்வான்கள் புகழ்ந்து வாழ்த்தியிருக்கிறார்கள்.

மனுஷஜென்மத்திற்கு அலங்காரமான தேவ

தாய் ஜென்மப்பாவமின்றி உற்பவித்தாளென்ற விசுவாசம் திருச்சபையின் ஆதிதுவக்கமுதல் சகல கிறீஸ்துவர்களின் மனதில், பசுமரத்தில் பாய்ந்த ஆணிபோல், ஆழமாய்ப் பதிந்திருந்ததென்று அந்தந்தக் காலங்களிலிருந்த வேதசாஸ்திரிகளின் கிரந்தங்களிலும், கிறீஸ்துவர்களின் ஜெபம், பிரார்த்தனை, கீர்த்தனை, சங்கீதங்களிலுந் தெளிவாய்க் காணலாம். இவைகள் அநந்தங்[illegible] இவைகளில் சில நாமாந்திரந் தெரிந்து, தேவமாதாவைப் புகழ்ந்து சொல்லும் மங்கள வாழ்த்தைச் சுருக்கி இங்கே காட்டுவோம்.

அர்ச். தாமாசேன் அருளப்பர் தேவதாயைப் புகழ்ந்து சொல்வார்—புதிய ஆதாமாகிற சேசுநாதர் தமக்காக என்று ஞான சிங்காரவனம் ஒன்று சிருஷ்டித்தார். ஜீவிய விருக்ஷம் இதிலே உற்பத்தியானது. இந்த சிங்கார நந்தனவனத்தில் பசாசு ஒருபோதும் பிரவேசித்ததே இல்லை.

அர்ச். எரோனிமூஸ்: தேவதாய் வெண்பனிக் கட்டியிலும் அதிக தூய்மை உள்ளவளென்று புகழ்ந்து வர்ணிக்கிறார்.

அர்ச். ஜெர்மான் என்பவர் தேவமாதாவைப் பார்த்து சொல்வார்—மகா பரிசுத்த கன்னி

யே! ஓ, பாவ மாசில்லாத தாயே ஸ்துத்யம், நித்திய ஸ்துத்யம் உமக்கு உண்டாக.

அர்ச். எப்பிபானியஸ்—தேவதாயைப் புகழ்ந்து பாடி—ஓ பிரகாசமுள்ள முகிலே! உன் தெய்வீக பிரகாசத்தில் மாசு என்பது அற்பமேனும் இருந்ததில்லை—என்று சொல்லுகிறார்.

அர்ச். பெர்நார்து: சர்வேசுரன் தமக்கு என்று கட்டிய ஞான வீடாகிற தேவதாயிடத்தில் பாவத்தின் மாசு என்பது ஒருபோதும் இருந்ததே இல்லை என்று பிரஸ்தாபிக்கிறார்.

அர்ச். மாக்சீம் சொல்வதாவது: பரிசுத்த கன்னிமரிதான் மோக்ஷ ஆலயம். மகிமையின் பீடம். ஜென்மப்பாவத்தின் தோஷம் இவளிடம் இருந்ததில்லை.

அர்ச். புரு[illegible]ோ பரமதேவ ஆண்டவளைப் புகழ்ந்து வாழ்த்தும் மங்களமாவது: ஏவையால் நித்தியமான சாவு உலகத்தில் வந்தது. தேவமரியால் ஞான உயிர் மனுஷர்களுக்குப் பிறந்தது. ஏவையைப் பசாசு ஜெயித்துக் கெடுத்தது. தேவதாய் பசாசை ஜெயித்து அதன் கர்வத்தை அடக்கினாள். ஆதலால் தேவ கன்னி ஒரு நிமிஷமுதலாய் ஜென்மப்பாவத்துக்கு அடிமையாயிருந்ததில்லை.

அர்ச். தெயோதோர் சொல்வதாவது: தேவ தாயைப்போல் பரிசுத்தமானது ஒன்றுமில்லை. இந்த சுத்தமான செழுநிலத்தில் பாவமாகிற முட்செடி எப்போதாவது முளைத்ததில்லை. சர்வேசுரனுடைய பரிபூரண ஆசீர்வாதம் எந்நாளும் இந்த நிலத்தில் தங்கி இருந்தது. ஆதிசாபம் இவளைச் சாரவில்லை. இவள் உதரத்திலிருந்து சேசுவென்னும் உத்தம கனி உற்பத்தியானதுதான் இதற்கு முக்கிய காரணம்.

அர்ச். வில்லநோவா தோமாஸ் தேவ ஆண்டவளைப் புகழ்ந்து சொல்லுந் திவ்வியமான வாக்கியமாவது:—

நன்மை வரங்கள், இஷ்டப்பிரசாத திரவியங்கள், புண்ணியபேறுகள் ஆகிய இவைகள் எல்லாம் தேவதாயிடத்தில் எவ்வளவில் இருந்ததென்று கேட்பீர்களோ? ஒரு சிருஷ்டி எவ்வளவான நன்மைகளைப் பெறக்கூடுமோ அவ்வளவு தேவதாயிடத்திலிருந்தது. எவ்விதம் உலக சிருஷ்டிப்பின் காலத்தில் சர்வேசுரன் உலகத்தில் காணப்படும் ஜீவகோடிகளிடமிருந்த பல நன்மைகள் யாவையுந் திரட்டிக்கூட்டி மனுஷனிடத்தில் வைத்து, அவனை ஒரு சிறு உலகமாய்ச் செய்தாரோ அவ்விதமே சர்வேசுரன் உலகத்தை இரட்சித்த காலத்தில், திருச்

சபையிலுள்ள உத்தம மேலான வரங்களையும், சகல சம்மனசுக்கள், அர்ச்சியசிஷ்டவர்களிடமுள்ள புண்ணிய நற்குண இஷ்டப்பிரசாத பேறுகளையும், ஒன்றாய்க் கூட்டிச் சேர்த்து தேவ ஆண்டவளிடத்தில் வைத்ததால் அந்தப் பாக்கியவதி திருச்சபையின் சிறந்த உலகமென்று சொல்லலாம். பரிசுத்த புண்ணியாத்துமாக்களில் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் என்ன மேலான வரங்களும் உன்னத பேறுகளுமுண்டோ அதுவெல்லாம் தேவதாயிடத்தில் அதி உத்தம அளவிலிருக்கின்றது. ஒரு சிருஷ்டிக்குத் தகுமோ அது தேவமரி இடத்தில் பூரணமாயிருக்கவேண்டியதென்று தாராளமாய்ச் சொல்லலாம்.

ஆகையால் தேவமாதா தமது உற்பவத்தில் பாவ மாசில்லாமலிருந்தாளென்றும் உறுதியாய்ச் சொல்லலாம்.

இதற்கு ௨௱ வருஷங்களுக்கு முன் நமது தேசத்திலிருந்த சேசுசபைக் குருவான வீரமாமுனிவர் செய்த தேம்பாவணி என்ற பிரபந்த காப்பியத்தில் தேவ ஆண்டவளின் அமலோற்பவ மகிமையைப் புகழ்ந்து பல இடங்களில் பாடி இருக்கிறார். அவைகளில் ஒரு கவியை மாத்திரம் இங்கே எடுத்துக் காட்டுவோம்:—

சேயாக மனுக்குலத்திற் சேர்ந்துதித்து வையகத்தார்
    சிதலை நீக்கத்
தாயாக வளர் கன்னி தாய்வயிற்றிற் பழம்பழிசேர்
    தவறில்லாது
தூயாகம் அறிவாண்மை சுடர்காட்சி வலி அருள்மாண்
    துணிவு சூட்டி
வீயாத வரங்கொடுபெற் றெவ்வுலகும் வியப்பெய்த
    வேய்ந்தா னன்றே.

இதன் பொருளே தனில்: பாவத்தால் பூவுலகத்துக்கு வந்த கேடுகளையுந் துன்பங்களையும் அறவே நீக்கி மனுக்குலத்தை இரட்சிக்கும்படி மனுமகனாய்ப் பிறந்த தேவசுதனுக்குத் தாயாய் வந்த கன்னிமாதா தன் தாயின் வயிற்றில் உற்பவிக்கும்போதே ஆதிதோஷமாகிற ஜென்மப் பாவமில்லாமலிருந்து, அதே நேரத்தில் பரிசுத்த மனமும், நுண்ணிய அறிவும், மனவூக்கமும், தெளிந்த காட்சியும், சிறந்த வல்லமையும், இஷ்டப்பிரசாதமாகிற தேவவரங்களின் தொகுதியும், எந்த சிருஷ்டியாலும் நிகரப்படாத பெருமையும், புண்ணிய ஒழுக்கத்தின் உயர்ந்த கொடுமுடி ஏறவேதுவான மனத்துணிவும், அதி உன்னத சூட்சம புத்தியும் ஆகிய இவையெல்லாம் ஒருபோதும் குறையாமல் என்றும் விர்த்திக்கும்படிக்கேதுவான அற்புத வரமும் பெற்றுப் பரலோக பூலோக பாதாள

முதல் எவ்வுலகத்தார் யாவரும் அதிசயித்துப் பிரமிக்கும்படியாய் உலகத்தில் தோன்றினள் என்றவாறு.

பரிசுத்தமும் மாசில்லாததுமான தேவதாயின் அமலோற்பவத்துக்கு ஸ்துதியும் ஸ்தோத்திரமும் உண்டாவதாக.

ஏழாம் அதிகாரம்.

அமலோற்பவ மகிமை தேவகாட்சி, அற்புத தரிசன வரங்களால் பிரகாசம்பெற்றுத் துலங்குகிறது.

அநந்த ஞான சுரூபியான சர்வேசுரன் தமது சித்தத்தை மனிதர்களுக்குச் சில சமயங்களில் அற்புத புதுமைகளாலும் வேறு சமயங்களில் தேவகாட்சி தரிசனத்தாலும் அறிவிக்கிறார். எந்த வகையில் சர்வேசுரன் மனிதரோடு பேசி தமது சித்தத்தை அறிவித்தாலும், அவர் வார்த்தையைக் கேட்டு நடப்பது அவன் கடமையாகும். ஆனால் இவ்வித புதுமைகளும், காட்சி தரிசனங்களும் மெய்யென்று சத்திய திருச்சபை ஆராய்ந்து சோதித்த பின் அங்கீகரித்து தன் முத்திரையைப் பதித்தால், அப்

போது அவைகளின் உண்மையைப்பற்றி நாம் சந்தேகப்படாமல் பூர்ண சம்மதத்தோடு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

சர்வேசுரன் தமது பரிசுத்த தாயின் மாசில்லா உற்பவத்தைப் பற்பல அற்புதங்களாலும் அதிசய காட்சிகளாலும் மனிதருக்கு அறிவித்து விளங்கிக்காட்டி இருக்கிறார். அவைகளில் ஒன்றிரண்டு மாத்திரம் இங்கே எடுத்துக் காண்பிப்போம்.

அர்ச். அன்செல்ம் என்பவர் ௰௧-ம் நூற்றாண்டில் இங்கிலீஷ் இராஜ்யத்தில் அதிமேற்றிராணியாராய் இருந்தவர். தேவதாய் ஜென்மப்பாவமின்றி உற்பவித்த மகிமையைக் குறித்து வருஷாந்தரம் ஓர் திருநாள் கொண்டாடும்படி தமது மேற்றிராசனங்களுக்குப் படிப்பித்து, அப்படி அவர்கள் மன ஊக்கமாய் முயலும்படி தாம் அறிந்த ஓர் அற்புத வர்த்தமானத்தை அவர்களுக்குச் சொல்லுவார். அந்த வர்த்தமானமேதெனில், அவர் இருந்த மடத்தின் சிரேஷ்டர் ஒருநாள் கடல் யாத்திரை செய்யும்போது காற்றும் புசலும் எழும்பி அலைகள் தாவி எழுந்து மோதினதால், அவரிருந்த கப்பல் வெகு ஆபத்திலிருந்தது. அந்தச்சமயம் ஓர் தேவதூதன் அவருக்கு தரிசனையாகி,

அமலோற்பவ தேவதாய் பேரில் அவர் பத்தி வைத்து, அந்த உன்னத மகிமையின் ஞாபக அறிகுறியாக டிசம்பர் மாசம் ௮-ம் தேதி ஓர் திருநாள் கொண்டாட நேர்ச்சி செய்தால், இந்தக் கொடும் ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றப்படுவார் என்று சொன்னார். அவரும் நல்லதென்று சம்மதித்த உடனே புசலுங்காற்றும் அமர்ந்தது. ஆபத்திலிருந்து கப்பலிலுள்ளவர்களெல்லாரும் இரட்சிக்கப்பட்டார்கள். அர்ச். அன்செல்ம் இந்த அதிசய வர்த்தமானத்தைத் தமது சிரேஷ்டர் வாயாலறிந்த பின், தாம் இங்கிலீஷ் தேசத்துக்கு அதிமேற்றிராணியாராய் வந்த காலத்தில், அதிமேற்றிராசனமெங்கும் தேவதாயின் மாசில்லா உற்பவத்தின் திருநாள் செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்து ஸ்தாபித்தார்.

அர்ச். பிரிஜித் அம்மாள் பல அற்புத காட்சிகளும் தரிசனங்களுங் காணும் பாக்கியம் பெற்றவள். ஒருநாள் தேவகன்னி இந்தப் புண்ணியவதிக்குக் காண்பித்து பல காரியங்களை அறிவித்த பின் அவளுக்குச் சொல்லுவாள் :— மகளே! இன்னம் ஒரு விசேஷங்கேள் : நாம் நமது தாயின் உதரத்தில் உற்பவித்த முதல் க்ஷணத்திலேயே ஜென்மப்பாவத்தின் மாசு இல்லாமல் இருந்தோம். இது சத்திய வாக்கு,

அர்ச். பிரிஜித் அம்மாள் அந்தக் காலத்தில் எழுதிய காட்சியின் புஸ்தகத்தில் இவ்விஷயத்தைக் காணலாம்.

சேசு சபையில், தவ ஒழுக்கத்தாலும், புண்ணிய பேறுகளாலும், தரிசன வரங்களாலும், மிகச் சிறந்து விளங்கிய அர்ச். அல்போன்ஸ் என்பவர் சரித்திரத்திலுள்ள வர்த்தமானமாவது :—ஒருநாள் அல்போன்ஸ் தமது மடத்திலுள்ள சுவாமிமார்களோடு கலந்து பேசிக்கொண்டிருக்கையில், அந்தப் பட்டணத்திலிருந்த வேறு சபையைச்சேர்ந்த சாஸ்திரி ஒருவர் தேவதாயின் அமலோற்பவத்தை மறுத்துப் பிரசங்கிக்கப் போகிறதாக இவருக்கு ஒருவர் சொன்னார். இதைக் கேட்டவுடனே அல்போன்ஸின் முகமாறி இரத்தம்போல் சிவந்துபோக, தமது கண்களை மேலே உயர்த்தி, கைகளை விரித்து, பலமான சத்தத்தோடு உரத்துப்பேசி சொன்னதாவது : சர்வேசுரனுடைய தாயை விரோதித்துப் பேசுவது வெகு மோசமான காரியம். அந்த ஆண்டவள் மகா சாதுவுந் தயாளமுமுள்ளவளானாலும், அவளுடைய தேவமகன் தம் தாயின் மகிமை தமது கண்மணிபோல் காப்பாற்றுகிறார். அன்றியும் இலட்சக் கணக்கான தேவதூதர்கள் தங்கள் இராக்கினி

யின் பெயரைக் காப்பாற்றி அவளுடைய மாசில்லா உற்பவத்தை நிலைநாட்ட தம் கையில் வாளை ஏந்தித் தயாராயிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு சொன்னபின் சற்று மௌனமாய் ஓர் தரிசனம் பார்ப்பவர்போல் நின்றார். அதன் பின் சொல்லுவார் :—சர்வேசுரன் சேசுசபையை உலகத்தில் ஸ்தாபித்ததற்குள்ள பல காரணங்களில் ஒரு முக்கிய காரணமேதெனில், தேவதாயின் அமலோற்பவ சத்தியத்தை திருச்சபையில் படிப்பித்து அதை நிலைநிறுத்தும்படியாகத்தான்—என்றார்.

அல்போன்ஸ் இப்படிச் சொல்லும்போது வெகு அழகாய் முகத்தில் காந்தி வீசப் பேசினதைக்கண்டு அங்கிருந்த குருசுவாமிமார்களில் ஒருவர் அவரைப்பார்த்து—அல்போன்ஸ், நீர் இப்போது கடைசியில் சொன்ன வாக்கியம், சர்வேசுரன் தேவதாயின் மாசில்லா உற்பவத்தின் சத்தியத்தை ஸ்தாபித்து நிலைநிறுத்தும்படியாய், சேசுசபையை அனுப்பினார்-என்பது உமக்கு எப்படித் தெரியும்? யார் உமக்குச் சொன்னது?—என்று கேட்டார்.

அதற்கு அல்போன்ஸ் சொன்னதாவது : இந்தச் சத்தியம் நிச்சயமான சத்தியம். இதை

மோக்ஷத்திலிருந்து எனக்குச் சொல்ல நான் அறிந்தேன்.

அர்ச். அல்போன்ஸ் சொன்னதுபோல சேசுசபை ஆதி முதற்கொண்டு தேவதாயின் அமலோற்பவத்தை விடாமுயற்சியோடு விவரித்துத் துலக்கி, ஞாயாதாரங்களால் கீர்த்திப்படுத்தி; அதை விசுவாச சத்தியமாக திருச்சபை ஸ்தாபிக்குமட்டும் காப்பாற்றி வந்தது. சேசுசபையின் அலங்காரமாய் விளங்கின அர்ச். பெர்க்மான்ஸ் தேவதாயின் மாசில்லா உற்பவ சத்தியத்தை உறுதியாய் விசுவசித்து, அதை ஸ்திரமாய் ஸ்தாபிக்கும்படி, தமது இரத்தத்தைச் சிந்தவேண்டுமானாலுஞ் சிந்தத் தயாராயிருக்கிறதாகக் காட்ட தமது இரத்தத்தால் இந்த பிரதிக்கினையை ஒரு காகிதத்தில் எழுதிவைத்தார்.

இப்படியாய் அமலோற்பவ மகிமை அற்புத தரிசன வரங்களால் பிரகாசம்பெற்றுத் துலங்கினது.

பரிசுத்தமும் மாசில்லாததுமான தேவதாயின் அமலோற்பவத்துக்கு ஸ்துதியும் ஸ்தோத்திரமும் உண்டாவதாக.

எட்டாம் அதிகாரம்.

அமலோற்பவ மகிமை புத்தி ஞாயத்துக்கு ஏற்ற சத்தியம்.

பரம தேவ ஆண்டவள் உற்பவித்த முதல் க்ஷணத்தில் ஜென்மப் பாவத்தின் மாசு இல்லாமல் உற்பவித்தாளென்று, வேதவாக்கியமும், வேத வித்தியா பாரகரும், பரிசுத்தவான்களின் ஞான தரிசன காட்சியும் காண்பிக்கிறதென்று போன அதிகாரங்களில் விவரித்திருக்கிறோம். இந்தச் சத்தியம் மனிதருக்கு இயல்பாயுள்ள புத்தி ஞாயத்துக்கு எவ்வளவு ஏற்றதாய் இசைந்து இருக்கிறதென்று இந்த அதிகாரத்தில் காட்டுவோம்.

சத்தியவேதக் கிறீஸ்துவர்களாயிருக்கிற நமக்குத் தவறா வாக்குள்ள திருச்சபை படிப்பிக்குஞ் சத்தியம் இது என்பதே, நமக்குப் போதுமான ஞாயாதாரமானாலும், தேவ ஆண்டவளின் மகிமையை நாம் நமது சொந்த புத்தியால், இது ஞாயந்தான் என்று கண்டு பிடித்து, பூரண சம்மதங் கொடுக்கும்போது, நமது விசுவாசம் ஸ்திரம் பெற்று சுபாவ ஞாயத்தின் பிரகாசத்தில் துலங்கி விளங்கும். வேத விசுவாச

மும் சுபாவ ஞாயமும் சர்வேசுரனுடைய நன்கொடைகள். ஒன்றுக்கொன்று ஆதாரமாகுமே அன்றி விரோதமாயிருக்கமாட்டாது.

பரிசுத்த கன்னி ஜென்மப்பாவத்தின் மாசு இல்லாமல் உற்பவிக்கும்படி முதல் ஞாயமேதெனில், அவள் சர்வேசுரனுக்குத் தாயாயிருப்பதே. சர்வேசுரனுக்குத் தாயாயிருப்பது எந்த சிருஷ்டிக்கும் வரக்கூடியான மகிமைகள் எல்லாவற்றிலும் மகா உயர்ந்ததும், மேன்மை உள்ளதும், சர்வேசுரனுடன் மிக்கு நெருங்கிய சம்பந்தம் பெற்றதுமான மகிமைகளது. இதற்கு மேலான மகிமை [illegible]யாயிருக்கக்கூடுமென்று நமது புத்தியால் கண்டுபிடிப்பது அரிது. இணையில்லாத சர்வவல்லபருமான சர்வேசுரனால் செய்யக்கூடுமானது இவ்வளவு அவ்வளவு தானென்று வரையறுத்துச் சொல்லக்கூடாதென்பது மெய்யாயினும், சர்வேசுரனுக்குத் தாயாயிருக்கும் மகிமையைப் பார்க்க அதிக மேன்மையான யாதொன்றும் அவரால் சிருஷ்டிக்கக்கூடாதென்பது வேத சாஸ்திரிகளின் துணிபு.

சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஓர் சுஜீவன் சர்வல்லபமும் மகத்துவமுமுள்ள சர்வேசுரனுக்குத் தாய் என்று, நினைக்கும்போது நமது மனம்

தடுமாறுகின்றது. இதைச் சொல்லும்போது நாகுளறி மேல்வாயோடு ஒட்டிக்கொள்ளுகின்றது.

இப்படியிருக்க இவ்வித அதிஉன்னத மகிமைக்கு உயர்த்தப்பெற்ற பாக்கியவதி மற்றச் சாமானிய மனிதர்களைப்போல் பாவத்தோடு ஜென்மித்தாளென்று சொல்வதும், நினைப்பதும், மனதுக்கு வெறுப்பும் அரோசகமுங் கொடுக்கிறது. தேவதாயும பாவமாசும், பிரகாசமும் இருளும்போல், ஒன்றுக்கொன்று நேர் விரோதமுள்ளவைகள். ஆகையால் தேவகன்னி மாசில்லாமல் உற்பவித்தாளென்பது ஞாயத்துக்கு இசைந்த சத்தியம்.

அன்றியும் தேவதூதர்களான சம்மனசுக்கள், சர்வேசுரன் சமுகமுன் எப்போதுமிருந்து அவருக்குச் சதா ஊழியஞ் செய்பவர்களென்பதால் சர்வேசுரன் அவர்களைச் சிருஷ்டிக்கும்போதே தேவ இஷ்டப்பிரசாத இலக்ஷணத்தோடு சிருஷ்டித்தாரானால், தமக்குத் தாயாயிருந்து உயிர் கொடுத்து, பால் ஊட்டி வளர்க்கப் பாக்கியம் பெற்ற மாதாவை இஷ்டப்பிரசாதத்தோடு சிருஷ்டித்தாரென்று சொல்வது ஞாயத்துக்கு முற்றும் இசைந்ததென்பதற்குச் சந்தேகமுண்டோ?

பின்னும், இந்தத் தாயினிடமிருந்து எடுத்த இரத்தத்தால் தான் சேசுநாதருக்கு ஓர் சரீரம் உருவாக்கவேண்டி இருந்தது. இவ்வித தாயின் இரத்தம் ஆதிதோஷமாகிற பாவ விஷத்தால் தீண்டப்பட்டதாயிருந்தால், இவ்வித விஷ இரத்தத்திலிருந்து சர்வ உத்தம சர்வேசுரனுக்கு ஓர் சரீரம் உண்டாக்குவதும் அவருடைய தேவப் பிரதாப மகிமைக்கு முற்றுந் தகாத காரியம்.

இதுவுமன்றி தேவகன்னி உலக இரக்ஷகராய் வந்தவர்க்குத் தாயானதால் இரட்சிப்பின் உன்னத அலுவலில் அவரோடு சேர்ந்தவளாகிறாள். மகனைச் சார்ந்தது தாயையுஞ் சாரும். ஆதாம் ஏவை என்ற இருவரால் உலகத்துக்கு வந்த பழியையுஞ் சாபத்தையும் நீக்கும்படி, புதிய ஆதாமாகிற சேசுநாதர் உலகத்தில் வந்தபோது, இரட்சண்ணிய அலுவலைத் தம்மோடுகூடச் சேர்ந்து செய்யும்படி, புதிய ஏவையாகிற தேவமாதாவை பாவமாசின்றி சிருஷ்டித்தாரென்பது நியாயத்துக்கு எவ்வகையிலுஞ் சரியான காரியம். பெண்ணால் உலகத்துக்கு வந்த சாபத்தை, பெண்களின் நாயகமான தேவகன்னி அழிக்கும்படி வருவது உசித காரியமென்று புத்தி உள்ள எவருஞ் சொல்லுவார்கள். இப்

படியாய்த் தேவமரி உலக இரட்சண்ணிய அலுவலில் சேசுநாதரோடு சேர்ந்தவளானால், அவள் எந்த விஷயத்திலும் பாவ மாசில்லாமலிருப்பது அத்தியாவசியம்.

இன்னும் ஆதிமனுஷியான ஏவை உலகத்தில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டபோதே, தேவ இஷ்டப்பிரசாத வரத்தோடு வந்தாளானால், அவளால் விளைந்த கேட்டை நீக்கும்படி வந்த தேவதாய் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு உற்பவமான முதல் க்ஷணத்தில் தேவ இஷ்டப்பிரசாத வரத்தோடு இருந்தாரென்பது புத்திக்கும் நியாயத்திற்கும் மிகவும் பொருந்தியதென்று யார் சொல்லமாட்டார்?

இங்கே கூறிய நியாயங்களால் தேவதாய் ஜென்மப்பாவமின்றி உற்பவித்தாளென்ற சத்தியம் மனிதர்க்கியல்பாயுள்ள சுபாவ அறிவால் பிரகாசம் பெற்று புத்தியுள்ள எவர்க்கும் வெள்ளிடை மலைபோல் தெளிவாய்த் தோன்றுகின்றது:

பரிசுத்தமும் மாசில்லாததுமான தேவதாயின் அமலோற்பவத்துக்கு ஸ்துதியும் ஸ்தோத்திரமும் உண்டாவதாக.

ஜென்மவினை அணுகாமல் உதித்த ஞானத்
தெய்வீக மணக்கமழ்ந்த திருத்தலத்தில்

…ன்னும் இரண்டாமனாஞ் சுதனைப்பெற்றுந்
தாயகற்பு குன்றாமல் கருதி என்னும
…ன்னும் இனக்கொடிபடரக் கொழுகொம்பாகிப்
பாரெல்லாம் பணிந்தேத்தும் பண்பு வாய்ந்த
மின்னுகதிராடைபூணந் திலங்கும் திவ்விய
விமல மரி அன்னை சரண மேற்கொள்வோமே.
(தேம்பாவணிக் கீர்த்தனை.)

ஒன்பதாம் அதிகாரம்.

அமலோற்பவ மாதாவின் அற்புத சிறு வட்டச்சுரூபம்.

…ரத்தின் கிளையில் [illegible]ம் அபிர்தமான …னி, கனிந்து பழுக்குமுன் ஆதி முதலில் மொட்டரும்பாய் வெளிப்படுகின்றது. அரும்பு பெருத்ததின் பின் அதன் இதழ்கள் ஒவ்வொன்றாய் விரிகின்றன. விரியும்போது உள்ளே தங்கி இருந்த சுகந்த வாசனை கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் சூழப் பரவுகின்றது. கடைசியில் புஷ்பம் நன்றாய் மலர்ந்து விரிந்தபின்பு, வாசனை பரிமளத்தோடு எங்கும் பரவி எல்லாருக்கும் மனோரஞ்சிதமான ஆனந்தம் கொடுக்கின்றது. அதன்பின் இந்தப் புஷ்பத்தின் அடியில் சிறு

பிஞ்சு தோன்றும். தோன்றின பிஞ்சு நாளளவில் காயாகி, கடைசியில் கனிந்து பழுத்துப் பழமாகும். இப்படியாய் மொட்டரும்பு பழமாகுமட்டும் பற்பல பருவங்களை யடைந்து விர்த்தியாகி வளர்கின்றது.

அப்படி … ய தேவதாயின் …லோ உற்பவ மாதிர சத்தியம் இப்போது பழுத்துக் கனிந்த பழம்போலிருக்கிறது. இந்த [illegible]-வருஷங்கள் அநேகமாய் கிறீஸ்துவர்கள் இந்தத் திவ்விய மான தேவ பழத்தின் சுவையை அருந்திக் களித்து ஆனந்தமடைந்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தச் சத்தியம் இப்படிக் கனிந்து பழுத்த பழமாய்த் தோன்றுமுன், பல பருவங்கள் வழியாய்க் காலாவர்த்தியில் விர்த்தியாகி வந்திருக்கின்றது.

சர்வேசுரன் ஆதிமனுஷனைச் சபித்தபின் அவனுக்கு இரட்சணியத்தின் நம்பிக்கையைக் கொடுக்கும்போது, இந்த அற்புத புஷ்பம் மொட்டரும்பாய் உற்பத்தியானது. நாள்செல்ல, காலம் போகப்போக, இந்த சத்தியமும் மனிதர் மனதில் விர்த்தியாகி வெளியே தோன்றினது. தேவபிதாக்களும் ஞான திருஷ்டிவரம் பெற்ற தீர்க்கதரிசிகளும், அமலோற்பவ மாதாவை விடிவெள்ளியாகவும், பூரண சந்திர

னாகவும், பிரகாசமாய் ஜொலிக்கும் மேகமாகவும், வெண்பனிக்கட்டியாகவும், வாசனை வீசும் லீலி புஷ்பமாகவும் தூரத்தில் பார்த்தார்கள்.

அன்றியும் இந்தச் சத்தியத்தை உலகத்துக்கு [illegible] வாக அறிவிக்குமுன் இதற்கு வ[illegible] அநுகூலமாயிரு[illegible] ன சத்தியங்களைத் தெளிவாய் ஸ்திரப்படுத்த[illegible] காட்டுவது அவசியமாயிருந்தது. இதனால் சேசுநாதர் சுவாமி மெய்யான சர்வேசுரனென்றும் மெய்யான மனுஷனென்றும் இந்த இரண்டு சுபாவமும் அவரிடத்தில் பிரியாத வகையில் கூடிச்சேர்ந்திருக்கிறதென்றும், இவரைப்பெற்ற கன்னிமாதா சர்வேசுரனுக்குப் பூரண அர்த்தத்தில் தாய் என்றும், இன்னும் இவைபோல் அநேக வேத சத்தியங்களை உலகத்துக்கு அறிவித்து ஸ்தாபித்த பின்பு, அவளுடைய அமலோற்பவ மகிமையை அறிவிக்கும்படியான உசிதகாலம் அடுத்து வந்தது. மொட்டரும்பு புஷ்பமாய் விரிந்து மலர்ந்து அதினின்று உற்பத்தியாகிய காய் பழுக்கும் பருவம் சமீபத்தில் நெருங்கினது.

இப்படி இருக்குங்காலத்தில், மனிதர்களுடைய மனம் தேவ தாயின் அமலோற்பவ சத்தியத்தை ஆனந்த அக்களிப்புடன், ஏகோ சம்மத

மாய் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி தேவமாதா மோக்ஷத்திலிருந்து ஓர் அற்புத தரிசனந் கொடுக்கச் சித்தமானாள்.

பிரான்ஸ் தேசத்தின் இராஜதானி நகரிலுள்ள ஓர் மடத்தில், லாபுரே என்னும் பெயருள்ள பக்தியுள்ள ஓர் கன்னியாஸ்திரி இருந்தாள். 1830-ம் வருஷம் ஜூலை மாசத்தில் ஒரு இராத்திரி சிஸ்டர் [illegible] பெயர் சொல்லிக் கூப்பிட [illegible] எழுந்து பார்க்கும்போது, அ[illegible] ஓர் சிறு பையன் கிட்டநின்றான். அவன் தேகத்திலிருந்து பிரகாசக் காந்தி ஜொலித்துத் தோன்றியதால் எங்கும் வெளிச்சமாயிருந்தது. சிறு பையன் கன்னியாஸ்திரியைப்பார்த்து, தீங்குரலோடு பேசி—அம்மா, கோவிலுக்குள்போ, தேவமாதா உனக்காக அங்கே காத்திருக்கிறாள், நீ ஒன்றுக்கும் பயப்படாதே, நானுங் கூடவருகிறேன் என்றான். கோவிலுக்கு இருவரும் போனார்கள். சிறு பையன் சாத்தியிருந்த கோவிலின் கதவைத் தன் கையால் தொட்டவுடன் கதவு தானாய்த் திறந்தது. உள்ளே பார்த்தால் சோதிமயமாய் எங்கும் வெகு திவ்யமான பிரகாசந்தோன்றினது. கன்னியாஸ்திரி அம்மாள் பீடத்தின் கிட்டச்சென்று, ஒரு பக்கமாய் நின்று பார்த்துக்

கொண்டிருக்கும்போது, தேவ ஆண்டவள் மோக்ஷாலங்கார வடிவுடன் இலக்ஷணத்தோடு அங்கே காணப்பித்தாள். கன்னியாஸ்திரி ஆச்சரியத்துடன் கண் இமையாமல் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது, தேவதாய் அவளை அன்பாய் நோக்கி—மகளே பயப்படாதே, இடவர ஒரு சங்கதி உனக்கு நாம் அறிவிக்கும்படி வந்திருக்கிறோம். நீ பார்ப்பதும் கேட்பதும் எல்லாம் உன் மடத்தின் சிரேஷ்ட தாயாருக்கும், உன் ஆத்தும குருவுக்கும் விவரமாய்ச்சொல்—என்று சொன்ன பின் பரம ஆண்டவள், பிரான்ஸ் தேசத்துக்கு வர இருக்கிற பல துன்பங்களையும் ஆக்கினைகளையும் அறிவித்து அதன்பின் மறைந்து போனாள். இது முதல்தரிசனம்.

அந்த வருஷத்தின் கடைசியில் மேற்சொன்ன கன்னியாஸ்திரி, ஒரு நாள் ஜெபம் செய்து கொண்டிருக்கும்போது வேறொரு காட்சி கண்டாள். அவள் கண்முன் ஓர் சிறந்த படம் தோன்றினது. அதில் ஜென்மபாவமில்லாமல் உற்பவித்த தேவதாயின் ரூபம் தெளிவாய்ப் பதிந்திருக்க, தேவமாதாவின் தலையைச்சுற்றியும் வட்டவடிவில்—பாவமில்லாமலுற்பவித்த ஓ மரியே! உமது அடைக்கலமாக வரும் எங்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளும்—

என்ற வாக்கியம் எழுதியிருந்தது. தேவ ஆண்டவளின் இருகரங்களும் பூமியின் பக்கம் விரிந்து தாழ்ந்திருக்க, அவள் கைகளிலிருந்து தெளிந்த பிரகாச கிரணங்கள் வெளியே புறப்பட்டன. இக்காட்சியை அவள் கவனத்தோடு

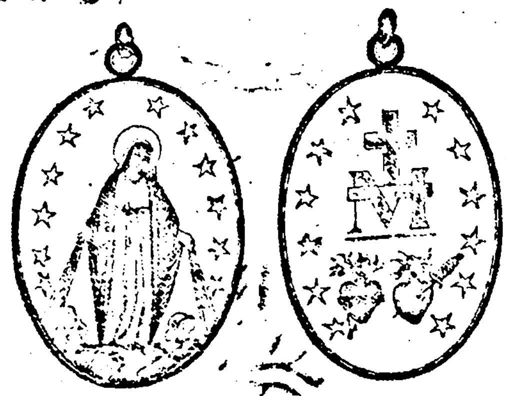

உற்றுப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது ஓர் சத்தம் உண்டாகி—இந்தப் பிரகாசக் கதிர்கள் தேவ ஆண்டவளிடமிருந்து மனிதருக்கு வரும் நன்மை வரங்களைக்காட்டும் அடையாளங்கள்—என்று சொன்னது. இதைச்சொல்லி முடிக்கவே படம் மாறி மறுபக்கம் தோன்ற அதிலே தேவ தாயின் பெயரின் முதல் எழுத்தாகிய M (ம) என்ற அக்ஷரமும் அதன்மேலே சிலுவையும், கீழே சேசுநாதர், தேவமாதா

இவர்கள் இருதயமும் காணப்பட்டது. அப்போது ஓர் குரல் சத்தம் உண்டாகி—இந்தச் சாயலுள்ள சிறு வட்டச்சுரூபங்களைச்செய்து மந்திரித்து, யார் கழுத்தில் போட்டுக்கொண்டு இந்தச் சிறு செபத்தைச் சொல்வார்களோ அவர்கள் தேவகன்னியின் விசேஷ ஆதரவு பெறுவார்களென்று சொன்னது.

அந்த நகரத்தின் மேற்றிராணியாருங் குருக்களும் இந்தச் சங்கதிகளெல்லாந் திரவிசாரித்து பரிஷ்காரமாய் அறிந்த பின்பு, தேவதாய் கேட்டதுபோல் சிறுவட்டச் சுரூபங்கள் அடிக்கும்படி உத்தரவு கொடுத்தார்கள். இந்த அற்புத சுரூபங்கள் இப்போது பூமியின் எத்திசையிலும் வெகு பிரபல்லியமாகி, இலட்சக் கணக்காய் கிறீஸ்துவர்க[illegible]ள் வழங்கி வருகின்றது. இவைகளால் வந்த நன்மை வரங்களும், உதவிகளும், அதிசய நவங்களும் எவ்வளவென்றும் எத்தன்மைத்தென்றும் கணித்து விவரிக்க யார் தரம்? கடைசியில் அற்புத சுரூபத்தால் தேவமாதாச் செய்த பல புதுமைகளை பாப்பானவர் விசாரித்து, தரிசனத்தின் உண்மையை அறிந்தபின்பு, இதன் ஞாபகமாக ஓர் திருநாளும் அதற்குரிய பூசையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்.

தேவமாதா கொடுத்த இந்தத் தரிசன காட்சி, அமலோற்பவ சத்தியத்தை உலகத்துக்கு அறிவிக்க 24-வருஷங்களுக்குமுன்னே தோன்றினது. அமலோற்பவ மாதாவின் சிறு சுரூபம், உலகமெங்கும் பரம்பியிருக்குங் கிறீஸ்துவர்களின் மனதை தன் பிரகாசக்காந்தியால் அமலோற்பவ சத்தியத்தின் பக்கந்திரும்பி, அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி, வழியை முன் நடந்து காட்ட அனுப்பப்பட்ட ஓர் நவமான நட்சேத்திரம் என்று சொல்லலாம்.

பரிசுத்தமும் மாசில்லாததுமான தேவதாயின் அமலோற்பவத்துக்கு ஸ்துதியும் ஸ்தோத்திரமும் உண்டாவதாக!

வாழி அனந்த தயாபரனுக்குரி வாய்ந்தருள்
தாயவளே!
வாழி விசும்பிடை வாழுயர் உ[illegible]
இராக்கினியே!
வாழிமுகின்மடல பூவனை கன்னிய மாதரை
யானரசே!
வாழி யழுந்தருளே, மறையே அறனே நனி
வாழுதியே!

(தேம்பாவணி.)

இதன் பொருள்—அநந்த தயாபரனுக்குரிய அருளுடைய தாயேவாழி! வானுலகில் வாழும்

வானோர்க்கு அழகிய இராக்கினியே வாழி! மலராத பூவொத்த கன்னிகளை ஆளும் அரசியே வாழி! நிறைந்த அருளே, வேதமே, புண்ணியமே வாழி வாழி என்றவாறு....

பத்தாம் அதிகாரம்.

தேவதாயின் மாசில்லா உற்பவம் விசுவாச சத்தியமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றது.

விடியற்காலமாகும்போது, கீழ்த்திசையில் படர்ந்து பரவியிருக்கும் நீல மேகங்கள், பல் வர்ணக்கோலம் பெற்று மங்கிய மத்திபமான பிரகாசத்தோடு தோன்றும். ஆனால் சூரியன் உதித் [illegible] மேகமண்டலமெங்கும் பொன்னை உருக்கி வார்த்துத் தெளித்ததுபோல், எல்லாம் தங்கமயமாய் ஜொலித்து, கண்களைப் பறித்துக்கொண்டு போகும்படியாய்க் காந்தி வீசும்.

அப்படியே தேவதாய் ஜென்ம மாசின்றி உற்பவித்த சத்தியம் ௧௮-நூற்றாண்டுகளளவாய மத்திபமான மங்கிய பிரகாசத்தோடு இருந்தது. வேதசாஸ்திரிகள் இந்தச் சத்தியத்தை

விளக்கித் துலக்கிக்காட்ட பற்பல கிரந்தங்கள் எழுதினார்கள். வித்வான்கள் இந்தச் சத்தியத்தைப் புகழ்ந்து சிறப்பிக்க பல கவிகளைப் பாடினார்கள். சித்திரக்காரர் அமலோற்பவ மாதாவின் அலங்கார ரூபத்தைச் சித்திர வேலையால் கண்ணுக்குப் புலப்படக் காட்டினார்கள். ஆங்காங்கு கிறீஸ்துவர்கள் அலங்காரமான கோவில்களை அமலோற்பவ தாய் பேரால் கட்டினார்கள். கிறீஸ்துவ ஜனங்கள் மத்தியில் "ஜென்மப்பாவமின்றி உற்பவித்த தேவ தாயாருடைய சபையை ஸ்தாபித்தார்கள். திருநாளும், பெருநாளும், உற்சவங்களும், சுற்றுப்பிரகாரங்களும் அமலோற்பவ தாயாரைச் சிறப்பிக்க பல இடங்களில் நடந்தன. ஆனால் இவையெல்லாம் விடியற்காலத்தின் மங்கின பிரகாசம்போல்தான் இருந்தது. சூரியன் இன்னும் தன் உதய ஸ்தானத்தில்தான் நின்றது. மேலே உச்சியில் ஏறி உலகத்தின் நாலு திசையிலும் தனது கிரணங்களைத் தெளித்து வீச அப்போது சமயம் வரவில்லை.

அப்பேர்ப்பட்ட அதிர்ஷ்டகாலம் நமது காலத்தில் கடைசியாய் வந்தது. 1854-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாசம் 8-ம் தேதி கத்தோலிக்கு சபை சமஸ்தானத்துக்கெல்லாம் இராஜ நகர

மாகிற உரோமாபுரியில் சேசுநாதருடைய பிரதிநிதியாய் அர்ச். இராயப்பருடைய ஸ்தானத்திலிருந்த ௯-ம் பத்திநாதர் என்னும் அர்ச். பாப்பு, தேவதாய் ஜென்மப்பாவமில்லாமல் உற்பவித்தாள்—என்கிற சத்தியத்தை உலகமெல்லாத்துக்கும் விசுவாச சத்தியமாக அறிவித்தார்.

இந்தப் பாக்கியமான நாளில் ரோமை மாநகரில் நடந்த சிறப்பும் திருநாள் ஆடம்பர வைபவமும் அற்புதகாட்சிகளும் ஆச்சரியமுள்ளவை. இந்தச் சுபநாளை உத்தேசித்து இதற்காகப்பூமியின் பலதிசையிலுமிருந்து மேற்றிராணிமார்கள், குருக்கள், மடாதிபதிகள், பிரபுக்கள், சாஸ்திர விற்பன்னர், [illegible]லாசிரியர், தனவான்கள், ஆகிய பல நூறுபேர்கள் வந்திருந்தார்கள். அர்ச். இராயப்பர் பேரால் கட்டியிருக்கும் பிரமாண்டமான தேவாலயம் அடங்கலும், கிறிஸ்துவ ஜனங்கள் நெருங்கிக் கூடியிருந்தார்கள். இவர்கள் எல்லாரும் அர்ச். பாப்பு அமலோற்பவ சத்தியத்தை உலகத்துக்கு அறிவித்து, அதை விசுவாச சத்தியமாக்கும்படி, அவரைத் தாழ்மையாய்ப் பணிந்து கேட்கும்படியாய் வந்த கிறீஸ்துவர்களின் பிரதிநிதிகள் என்று சொல்லலாம்.

அந்தச் சுபநாளில் அர்ச். பாப்பு தேவ பலி

பூசைசெய்து முடித்தபின்பு, சிங்காரமாய் ஜோடிக்கப்பட்டிருந்த சிம்மாசனத்தில் ஏறி, தாம் அப்போது செய்ய இருந்த உன்னத செய்கைக்கு இஸ்பிரீத்துசாந்துவின் பிரகாச ஒளியும், அவருடைய ஞான வரங்களுந் தமக்குத் தேவையென்று அவைகளைக் கேட்கும்படி முழங்காலிலிருந்து ஜெபம் செய்தார். அங்கே தேவாலயத்தில் கூடியிருந்த லட்சம் ஜனங்களும் ஏக மௌனமாய் தங்கள் ஞானப்பிதாவோடு கூட, ஜெபம் செய்து பிரார்த்தித்தார்கள்.

இஸ்பிரீத்துசாந்துவின் ஜெபமுடிந்த பின்பு அர்ச். பாப்பு எழுந்திருக்க, அவர் முகம் காந்தி வீசிப் பிரகாசிப்பதாகத் தோன்றினது. அவர் கண்களிலிருந்து முத்துச் சரம்போல் தண்ணீர்த்துளிகள் வடிந்து ஓடினது. அப்போது அவர் ஓர் தேவலோக வாசிபோல் தோன்றினார்.

இவ்விதப் பிரகாச காந்தி முகத்தில் ஜ்வலிக்க, ஜனங்கள்பக்கமாய்த் திரும்பி, தேவதாய் மாசில்லாமல் உற்பவித்த சத்தியத்தை உலகத்துக்கு அறிவித்தார். அறிவிக்கும்போது அவருடைய குரல்சத்தம் வெண்கல ஓசைபோல் காதில் தெளிவாய் சத்தித்ததால், அவர் சொன்ன ஒவ்வொரு வார்த்தையும் அங்கே கூடி-

யிருந்த லட்சம் ஜனங்களும் நன்றாய்க் கேட்டார்கள். சேசுநாதருடைய பிரதிநிதியான அர்ச். பாப்பு, தமக்கு சேசுநாதர் கொடுத்த தவறா வாக்கின் வரத்தால் சொன்னதாவது: "மகா பரிசுத்த கன்னியான தேவமாதா உற்பவித்த முதல் க்ஷணத்தில், சர்வேசுரன் அவளுக்குக் கொடுத்த விசேஷ சுதந்தரப் பேறின் பலத்தால் ஜென்மப்பாவத்தின் எவ்வித மாசும் அற்பமும் இல்லாமல் காப்பாற்றப்பட்டாள். இந்தச் சத்தியம் சர்வேசுரனால் திருச்சபைக்கு அறிவிக்கப்பட்ட சத்தியமாதலால், விசுவாசிகளான சகல கிறீஸ்துவர்களும் இதை உறுதியாய் எப்போதும் விசுவசிப்பது அவர்கள் கடமை."

அர்ச். பாப்பு இந்த வாக்கியங்களைச் சொல்லிமுடித்ததும் ஜனங்கள் எல்லோரும் ஆனந்த அக்களிப்புடன், சர்வேசுரனுக்கு ஸ்துதியும் ஸ்தோத்திரமும், அமலோற்பவ மாதாவுக்கு மங்கள வாழ்த்துதலும், இந்தச் சத்தியத்தை உலகத்துக்கு அறிவித்த பரிசுத்த பிதாவுக்கு நன்றியறிதலான ஸ்துத்திய புகழும் உண்டாவதாகவென்று ஆர்ப்பரித்துச் சொன்னார்கள். இந்தப்பாக்கியமான நாளைப்பார்க்கும் அதிர்ஷ்டம் தங்களுக்கு வாய்த்ததைப்பற்றி மகிழ்ந்தார்கள். இத்தனை நூறு வருஷங்களாய் இந்தச் சுபநாளைப்

பார்க்கும்படி தவஞ்செய்து வந்தவர்களுக்குச் சர்வேசுரன் கொடாத பாக்கியத்தை தங்களுக்குக் கொடுத்ததால் அவருடைய அளவற்ற நன்மைத் தயாளத்தை வாழ்த்திப் புகழ்ந்தார்கள்.

தேவதாயின் கிரீடத்தை அலங்கரிக்கும், ஆயிரம் பதினாயிரம் முத்து ரத்னங்களுக்குள்ளே, அவளுடைய அமலோற்பவ மகிமை மிகச் சிறந்ததும், பிரகாச ஒளிபெற்றதும், தேவதாயாருக்கு வெகு பிரியமுள்ளதுமானதென்று சந்தேகமின்றிச் சொல்லலாம். ஏனெனில் தேவ ஆண்டவன் தாம் உற்பவித்த முதல் க்ஷணத்தில் மாசில்லாதிருந்ததுபோலே, தமது திவ்விய மாதாவின் சுத்த அமலோற்பவத்திலும் அப்படியே பாவத்தின் மாசில்லாமல் சர்வேசுரனுக்கு எப்போதும் பிரியமுள்ளவளாய், இஷ்டப்பிரசாதவரங்களால் சம்பூரணம்பெற்றவளாய் இருந்தாள்.

அமலோற்பவ மகிமையும், தேவதாய் என்ற பெருமையும் ஆகிய இவ்விரண்டிலும், அமலோற்பவ மகிமை தேவதாயாருக்கு அதிக பிரியமென்றாலும், இவ்விரண்டும் ஒன்றுக்கு ஒன்று ஆதாரமாயிருந்து, ஒன்றை ஒன்று சிறப்பிக்கும் தன்மையுள்ளது. எப்படியெனில்! தேவ ஆண்டவன் பாவமாசில்லாமலிருந்ததின

சிமித்தம் சர்வேசுரனுக்கு தாயாராகும் பாக்கி
யம்பெற்றாள். அவள் சர்வேசுரனுக்குத் தாயா
ராகும் உன்னத மகிமைக்காக சிருஷ்டிக்கப்பட்
டதால், அவள் உற்பவத்தில் பாவதோஷம்
அற்பமும் இல்லாதபடி சர்வேசுரன் அவளைக்
காப்பாற்றினார்.

பரிசுத்தமும் மாசில்லாததுமான தேவதா
யின் அமலோற்பவத்துக்கு ஸ்துதியும் ஸ்தோ
த்திரமும் உண்டாவதாக.

ஜென்மவினை தோஷமில்லாய் பிறந்தமாதா
ஜெகதலத்தோர் தினம் போற்றுந் தேவமாதா
இம்மை சிறை பேய்த்தலையை மிதித்தமாதா
தேவுலகோர் இராக்கினியாய்த் தியங்குமாதா
நன்மை எல்லாம் வாரி எனக் கொண்டமாதா
நம்பினவர்த்தோர்க் கடைக்கலமாய் அணைக்குமாதா
வன்மையாம் பதிதர் மதம் அடக்கும் மாதா
வானில் ஒளிர் மதி மிதித்த மாதாவாமே.

பதினொன்றாம் அதிகாரம்.

லூர்து நகரின் அற்புத அமலோற்பவ மாதா வின் தரிசனம்.

விஸ்தாரமான ஓர் இராட்சியத்துக்கு அரசி
யாய், புத்தியும் யுக்தியும், போர் வீர பராக்கிர

I. அமலோற்பவ ஸ்ரீமாதா தரிசனங்கொடுத்த இடம்.

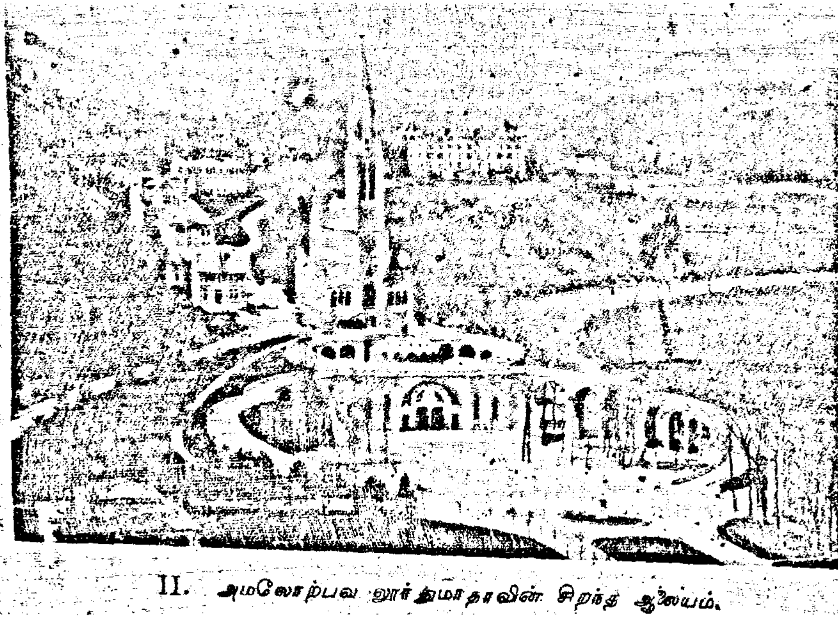

II. அமலோற்பவ ஸ்ரீமாதாவின் சிறந்த ஆலயம்.

ழும் உள்ள ஓர் இராக்கினி, படை எடுத்து மாற்றான் தேசத்துக் கொடிய அரசனை ஜெயித்து, வெற்றிமுடி சூடி தன் இராஜதானிக்குத் திரும்பிவரும்போது, அவளுடைய பிரஜைகள் எல்லாருஞ் சந்தோஷ மகிழ்ச்சியோடு, எதிர்கொண்டழைத்து, சிறப்பாலங்காரமுடன் பட்டணப்பிரவேசஞ் செய்து திருவிழாக் கொண்டாடுவார்கள். அப்படியே, பரம தேவதாய், மனுஷ ஜென்மத்தின் சத்துருவான விஷம் நிறைந்த நரக சர்ப்பமாகிற பசாசை ஜெயித்து, அதன் தலையைத் தமது பாதத்தால் மிதித்து, பாவமாகின்றி, இஷ்டப்பிரசாத அலங்கார முடி சூடி உற்பவித்தாள் என்பது விசுவாச சத்தியமாய் திருச்சபை உலகத்துக்கு அறிவித்த உடனே மோக்ஷ இராக்கினியின் பிரஜைகளும் பிள்ளைகளுமாகிற, உலகாதி அந்தமுள்ள கிறீஸ்துவர்கள் கொண்ட ஆனந்த சந்தோஷம் இவ்வளவென்று யாரால் மதித்து சொல்லக் கூடும்?

தாயின் மகிமை பிள்ளையைச்சாரும். ஆனதால் தங்கள் அன்புள்ள தாய் சகல சிருஷ்டிகளுக்கும் மேலாய் உயர்த்தப்பட்டு பாவமாசில்லாமல் காப்பாற்றப்பட்டாளென்று திருச்சபை தவரா வாக்கோடு பிரசித்தப்படுத்தின உட

னே, எல்லாரும் தங்கள் தங்கள் ஊரிலே,
இதைப் பெரிய உற்சவ நாளாக சிறப்போடும்
பத்தியோடுங் கொண்டாடி, சர்வேசுரனுக்கு
நன்றியறிந்த ஸ்தோத்திரமும் தங்கள் தாயாரு
க்கு மங்கள வாழ்த்துதலுஞ் சொல்லிப் புகழ்ந்
தார்கள்.

மோக்ஷ இராக்கினியும் தமது கண்மணி
போல மதித்திருந்த மாசில்லாத தமது உற்ப
வத்தை விசுவாச சத்தியமாக உலகத்துக்கு
அறிவித்து தமக்கு எவ்வளவு பிரியமானதெ
ன்று காண்பிக்கும்படி, மோக்ஷத்திலிருந்து
இப்பூமியிலிறங்கி வந்து, ஓர் அற்புத தரிசனங்
கொடுக்க கிருபையானாள்.

பிரான்ஸ் தேசத்தின் தென்பாகத்தில் லூர்
து என்று ஓர் ஊர் இருக்கிறது. ஐம்பது வரு
ஷங்களுக்கு முன், பேரில்லாத ஊர்போலிரு
ந்த இந்த சிற்றூர், இப்போது லோகப் பிரசித்
தமான பேர்பெற்று, இப்பூமிக்கு ஓர் திலகம்
போல் துலங்குகின்றது.

இந்த ஊரில் பெர்னதேத் என்ற பேருள்ள
ஓர் சிறுபெண் இருந்தாள். பாலப்பிராயமுதல்
தேவமாதாவின்பேரில் பத்தி சிநேகமுள்ளவ
ள். பாவமின்றி நல்லபிள்ளையாய் நடந்து
வந்தாள். 1858-ம் வருஷம், பெப்ரவரி மாசம்

11-ம் தேதி அன்று பெர்னதேத்தும், அவ
ளோடு இரண்டு தோழிகளும் ஆக மூன்றுபே
ரும், சமீபத்திலிருந்த மலைக்காடுகளில் விறகு
பொறுக்கும்படி புறப்பட்டார்கள். மலையின்
கிட்டச் சேர்ந்தபின், ஒருசிறு வாய்க்காலைக் கட
ந்து அப்பால் போகவேண்டியிருந்தது. பெர்
னதேத் உட்கார்ந்து தன் கால்மேல்சோட்டை
கழற்றிக்கொண்டிருக்கும்போது பெரும்புசல்
அடிப்பதுபோல் சத்தங்கேட்டாள். நிமிர்ந்து
பார்க்க, மரங்களின் கிளைகள் சற்றும் அசை
வின்றி இருந்தன. ஆனால் தன் முன்வளர்ந்து
எழும்பினின்ற பாறையைப் பார்க்கும்போது
அதிலுள்ள ஓர் மாடத்தில் மிக அலங்காரமா
வுள்ள ஓர் செல்வ மாதைக் கண்டாள். பிர
காசக் கதிர்கள் அவளைச் சூழ்ந்து பரம்பியிருந்
தது. முகமோ அன்பும் அருளும் கிருபையும்
அவதாரமானாற்போல் தேஜோமயமாய் விளங்
கினது. மோக்ஷ சௌந்தரிய ரூபலாவண்ய,
தேவலோக வாசிபோல் கிர்பா நோக்கமாய்
காண்பித்தாள். அத்தேவமாது அணிந்திரு
ந்த வஸ்திரம் வானலோகத் தூதர்கள் தம்
கையால் அற்புத நூல் இழைகளால் நெய்த
பட்டாடைபோல் தோன்றினது. [illegible]
பாதமும் பாறையேல் ஊன்றிநின்றதும், வெ

ந்த ரோஜா புஷ்பம் அவள் பாதத்தைச் சூழ்
மலர்ந்து விரிந்திருந்தது. இந்த தேவலோக
மாதின் இடையிலிருந்த நீலவர்ண கச்சை
பாதமட்டும் தொங்கி விழுந்தது. தந்தம்போ
ல் சுத்த வெண்மையான மணிகளால் கோக்க
ப்பட்ட ஜெபமாலை அவள் கையிலிருந்தது.

பெர்நாதேத் இந்தத் தேவலோக ரூபத்தை
க்கண்டு பயந்து உடனே தன் மடியிலிருந்த
ஜெபமாலையை எடுத்து ஜெபஞ் செய்தாள்.
தரிசனமான தேவ மாதும் முகமலர்ந்து ஓர்
புன்னகைகாட்டி தானும் தன் ஜெபமாலையை
யோடு ஜெபந்துவக்கினாள். ஜெபம் முடிந்த
பின் காட்சியும் மறைந்தது. இது முதல் தரி
சனம்.

இப்படியாய் பலநாள்; அதே இடத்திலே
தேவலோக மாது தரிசனமானாள். இந்தத் தரி
சன சேதி ஊரில் தெரிந்தவுடனே பெர்நாதேத்
மலைக்கு வரும்போதெல்லாம் திரளான ஜனக்
கூட்டம் அவளோடுகூட வரும். ஆனால் இவ
ர்கள் பெர்நாதேத் முகம் பிரகாச காந்தி வீசு
கிறதையும், அவள் உதடுகள் அசைகிறதையும்
மாத்திரம் பார்த்தார்களேயன்றி வேறொன்றும்
பார்க்கவில்லை.

பலநாள் இவ்வாறு சென்றபின், தரிசனமா
ன தேவ ரூபம் யார் என்று அறிய எல்லாரு
ம் ஆசையாயிருந்ததால் பெர்நாதேத் மறுவிசை
தரிசனங் காணும்போது அந்தத் தேவலோக
மாதின் பேர் இன்னதென்று கேட்கும்படி அவ
ளிடஞ் சொல்லியிருந்தார்கள்.

மார்ச்சு மாசம் 25-ம் தேதி பெர்நாதேத்
மலைக்கு வரும்படி அவள் மனதுக்குள் ஓர் சத்
தம் உண்டானதால் உடனே புறப்பட்டாள்.
இது சமாசாரம் ஊரில் தெரிந்தவுடனே ஜன
ங்கள் திரண்டுகூடி குகைக்குமுன்வந்து காத்
துக்கொண்டிருந்தார்கள். பெர்நாதேத் வழக்
கம்போல் முழங்காலிலிருந்து ஜெபந் துவக்கி
னாள். தரிசனந் தோன்றினது. அவள் முகம்
பிரகாச ஒளிகள்வீச அவள் கண்கள் மாணிக்க
தீபம்போல் மின்னினது. அப்போது பெர்
நாதேத் தரிசனமான ரூபத்தைப் பார்த்து,
ஓ அம்மா! ஓ தேவலோக வாசியே! உங்கள்
பேர் இன்னதென்று சொல்வீர்களா? இங்கே
கூடியிருக்கும் ஜனங்கள் எல்லாரும் அறிய
ஆசையாயிருக்கிறார்கள். ஓ அம்மா! தயவு
செய்து சொல்லுங்கள்—என்று கேட்டாள்.

தரிசனமான தேவமாதா இதைக்கேட்டு
புன்னகை காட்டினாளே அன்றி மறுமொழி

சொல்லவில்லை. பெர்நாதேத் மனஞ் சோம்பாமல் இரண்டாமுறையும், மூன்றுமுறையும் நான்காமுறையும் முன்னிலும் அழுத்தமாய்க் கேட்டாள். அப்போது தரிசனையான ரூபம் தன் இருகரங்களை மெதுவாய்க் கூட்டிச்சேர்த்து, பின்பிரித்து விரிக்க, விரலில் பிடித்திருந்த ஜெபமாலை வலது கையில்விழ, ஆசீர்வாதங்கொடுப்பதுபோல், தன் கைகளைச் சற்று உயரத்தூக்கி, மெல்லிய குரலோடு—"**நாம் மாசில்லா உற்பவம்,**" என்று வீணையே பேசினதுபோல சொன்னபின் தரிசனம் மறைந்தது.

அதிர்ஷ்டவதியான பெர்நாதேத் தரிசனையான தேவமாதின் பேர் இன்னதென்று அறிந்தவுடனே, அதை மறந்துபோகாதபடி திரும்பவுந் திரும்பவுஞ் சொல்லிக்கொண்டே வீட்டுக்குத் திரும்பினாள்.

தேவமாதா பாவதோஷமின்றி உற்பவித்தாளென்ற சத்தியத்தை திருச்சபை உலகத்துக்கு அறிவித்த பின்பு, அதையேத் தமது நாமமாக ஏற்றுக்கொண்டாளென்று காட்டும்படி இவ்வித மறுமொழி பெர்நாதேத்துக்குச் சொன்னாள். தேவ ஆண்டவள் மாசில்லா உற்பவ[illegible]ள். மாசற்றதனமும், பரிசுத்தமும் உடலெடுத்து அவதாரமானால் எப்படியோ அப்படி

தாயே! உங்கள் பெயர் என்ன?

நாம் மாசில்லா உற்பவம்.

ததான பரமதாய் முற்றும் பரிசுத்தமுள்ளவள். அவளே மாசில்லா உற்பவம்.

அமலோற்பவமாதா தரிசனமான இடத்தில் அற்புத ஜலம் ஊறும் தெளிந்த சுனையிலிருந்து அமிர்தமான தண்ணீர் இன்னம் சாந்து தாராளமாய் ஓடி வருகின்றது. இந்தத் தண்ணீரில் ஸ்நானஞ் செய்யும் வியாதியஸ்தர் குணம் அடைந்து சௌக்கியம் பெறுகிறார்கள். இந்த அற்புத நீர் ஊற்று தேவதாயின் அமலோற்பவ சத்தியத்தை என்றும் ஓயாமல் புகழ்ந்து கூறும் தெளிந்த நாக்கு.

பரிசுத்தமும் மாசில்லாததுமான தேவதாயின் அமலோற்பவத்துக்கு ஸ்துதியும் ஸ்தோத்ரமும் உண்டாவதாக.

பன்னிரண்டாம் அதிகாரம்.

தேவதாயின் அமலோற்பவம் விசுவாச சத்தியமான நாள் முதல் உலகத்துக்கு வந்த நன்மைகள்.

பரமதேவ ஆண்டவள் பாவமாசின்றி உற்பவித்தாளென்பது, திருச்சபையின் ஆதிகாலமுதல், கிறீஸ்துவர்களின் மனதில் இருந்த சத்

தியமானாலும், அதை விசுவாச சத்தியமாக இப்போது நமது காலத்தில்தான் திருச்சபை படிப்பித்ததற்கு சர்வேசுரனுடைய தேவ பராமரிப்பின் செயலே முக்கிய காரணம். அதெப்படியெனில், இந்தக்காலத்திலுள்ள மனிதர்களின் சபையில் பரம்பியிருக்குந் துர்ப்போதனைகளை யெல்லாம் மறுத்து, அவர்கள் வாயை அடைப்பதற்கு தேவமாதாவின் அமலோற்பவ சத்தியம் மகா ஏதுவானது.

இக்காலத்து மனிதர்கள் சாஸ்திர கலைக்கியான நூலின் கரையைக் கண்டவர்கள்போல, மதங்கொண்டவர்களாய், கண்ணால் காண்பதுதான் மெய், கையால் ஸ்பரிசிப்பதுதான் உண்மை, தன் புத்திக்குள் அடங்கினதுதான் சத்தியம், இந்த உலகமொன்றுதான் நிச்சயம், உலகத்துக்கப்பால் இருப்பது எதுவென்று எவனுக்கும் தெரியாது; ஆனதால் நாமிருக்குமட்டும் நன்றாய்ச் சாப்பிட்டு குடித்து வாழ்ந்தால் போதும். பாவமும் புண்ணியமும் அர்த்தசாரமற்ற வார்த்தைகள். நரகமென்பதும் மோக்ஷமென்பதும் இரவில் கண்டகனா, சுரங்கொண்டவன் நினைவில் உண்டாகுந் தோற்றம், வெறி எடுக்கக் குடித்தவன் காணுங்காட்சி, என்று இப்படியாய் பிதற்றி வருகிறார்கள்.

மெத்தப்படித்த மூஞ்சூறு காடிப்பானையில் விழுந்ததாம் என்ற பழமொழி இவர்களுக்குத்தான் செல்லும்.

இவ்வித தப்பறைகளுக்கெல்லாம் தகுந்த மறுமொழி, தேவதாய் பாவ மாசின்றி உற்பவித்தாளென்ற சத்தியத்திலிருக்கிறது. எப்படியெனில் தேவ கன்னிமாது மாத்திரம் மனிதஜென்மத்தில் பாவதோஷமின்றி உற்பவித்தாளென்று விசுவசிக்கும்போது, மற்ற மனுஷர்களெல்லாரும் பாவத்தோடு உற்பவித்துப் பிறக்கிறார்களென்றதுபெறலாயிற்று. மனுஷர்களிடத்திலிருக்கும் பாவத்தை சாஸ்திர கலைக்கியான நூல் தீர்க்கமாட்டாது, தீர்க்கவேண்டுமானால் சர்வேசுரனிடம் போகவேண்டும். பாவந்தீர்த்து இஷ்டப்பிரசாதம் பெறும்படி, சேசுநாதர்சுவாமி அவசியம். சேசுநாதரிடத்தில் இஷ்டப்பிரசாதம் பெறும்படி அவர் ஸ்தாபித்த கத்தோலிக்கு சபையைத் தேடவேண்டும். கடைசியாய் கத்தோலிக்கு சபையின் பிள்ளையானவுடனே தப்பறை எண்ணங்களெல்லாம் சூரியன்முன்னே பனித்துளிபோல கரைந்து மறைந்துபோகும்.

அன்றியும் தேவ ஆண்டவள் சேசுநாதருக்கு யோக்கியமுள்ள தாயாயிருக்கும்படியாகத்

தான் தமது உற்பவத்தில் பாவமில்லாமல் காப்பாற்றப்பட்டாள். ஆனால் இந்த வரம் சேசுநாதருடைய பாடுகளின் பலத்தின், முன் பிரயோகத்தால் தேவ தாயாருக்கு உண்டான வரம். இப்படியானால் சேசுநாதருடைய திரு இரத்தப்பலன் இரக்ஷணியம் அடைய ஆசையாயிருக்குஞ் சகலருக்கும் அவசியம். இதுவெல்லாம் அமலோற்பவ சத்தியத்தை விசுவசிப்பதால் உண்டாகும் நன்மைகள்.

இதுவுமன்றி இந்த ஐம்பது வருஷங்களுக்குள்ளே அமலோற்பவத்தினால் கிறீஸ்துவர்களுக்கு வந்த நன்மைகள் எத்தனையென்று கணக்கிட யாராலே கூடும். கிறீஸ்துவர்களுக்குள் பத்தியும் விசுவாசமும் ஒற்றுமையும் வெகுவாய் அதிகரித்திருக்கிறது. ஜனங்களுக்குள் தேவமாதாவின் பேரால் அநேக சபைகள், ஆண்பிள்ளைகளுக்கும், பெண்பிள்ளைகளுக்கும் வாலிபருக்கும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, இந்தச் சபைகளால் அநேக வகையான நன்மைகள் அவர்களுக்குள் உண்டாகி வருகின்றன. தேவதாயின் பேராலுள்ள பல சபைகளில் அமலோற்பவ மாதாவின் சபை மகா முக்கியம். எத்தனையோ வாலிபர்கள் ஜென்மப்பாவமில்லாமல் உற்பவித்த தேவமாதாவின் சபைப் பிள்ளை

களாயிருப்பதாலே பாவமில்லாமல் ஆத்துமத்திலுஞ் சரீரத்திலுஞ் சுத்தமாயிருப்புள்ளவர்களாய் நடந்து வருகிறார்கள். இளவயசில் துர் ஆசை அக்கினிபோல் மனதில் பிடிக்கும் போது, நான் அமலோற்பவமாதாவின் சபைப்பிள்ளை என்று நினைத்தால், கொதிக்கும் தண்ணீரில் குளிர்ந்த ஜலத்தை ஊற்றினதுபோல், பொங்கின ஆசை அடங்கும்.

சென்ற ஐம்பது வருஷங்களில் திருச்சபைக்கு அமலோற்பவ மாதாவால் வந்த பலவகையான நன்மைகளை எல்லாம் ஒவ்வொன்றாய் எடுத்துக்காட்டி விவரிப்பதென்றால் இந்த அதிகாரம் வெகுவாய் விரிந்துபோகும். தேவ [illegible] ஊற்றின ஜலத்தால் நாள்தோறும் நடந்து வரும் புதுமைகளும், வத்திக்கான் என்ற திருச்சபையின் பிரதான பொதுச்சங்கத்தால் உலகத்துக்கு வந்த பிரயோசனமும், அர்ச். பாப்புக்குள்ள தவறா வாக்கென்ற வரம் விசுவாச சத்தியமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டதும், திருச்சபை சமஸ்தானத்தை, இந்த கஷ்டகாலத்தில், வெகு விமரிசை புத்தியோடும் சாதுரிய சாமர்த்திய திறமையோடும், [illegible] வருஷகாலம், நரை திரை விழுந்த விர்த்தாப்பிய வயசுமட்டும் பரி

பாலித்து ஆளும்படி, ஒருவருக்குப்பின் ஒருவராய் வந்த ௯-ம் பத்திநாதர், ௰௩-ம் லெயோ என்ற இரண்டு மகா மேதாவிகளான பாப்புமார்களும், கிறீஸ்துவ ஜனங்கள் திருயாத்திரையாய் பரிசுத்த ஸ்தலங்களாகிற ரோமாபுரி, லூர்துநகர், ஜெருசலேம் பட்டணம் இவைகளைச் சந்திக்க வருஷா வருஷம் போகிறதும் இன்னும் பல வகையான நன்மைகள் எல்லாம் அமலோற்பவ தாயால் திருச்சபைக்கு வந்ததென்று சொல்லலாம்.

அமலோற்பவ தாயின் உதவியால் சத்திய வேதக் கிறீஸ்துவர்கள் மாத்திரமல்ல, பதிதர்களும், அஞ்ஞானிகளும் எவ்வளவு நன்மை பெற்றா[illegible]த்தில் சென்ற பிற்பாடு மாத்திரம் தான் பூரணமாய் அறிவோம். பதிதர்கள் முன்போல இந்தக் காலத்தில் தேவதாயை தூஷணிக்கிறதில்லை. அநேகர் தேவ ஆண்டவளின் சுரூபங்களையும் படங்களையுந் தங்கள் வீட்டில் அலங்காரமாய் வைத்திருக்கிறார்கள். அஞ்ஞானிகள் முதலாய் வியாதி துன்பம் வந்த காலத்தில் மாதா மாதாவென்று தேவமாதாவை அடைக்கலஞ் சேருகிறார்கள்.

நம்மில் ஒவ்வொருவரும் நமது சீவிய நாட்-

களில் நமக்கு வந்த பாக்கிய சுப நன்மைகள், யாரால் வந்ததென்று சோதித்துப் பார்த்தால், அவைகளின் பெரும்பாகம் அமலோற்பவதாயின் வழியாய் வந்ததென்று சந்தேகமின்றிக் காணலாம்.

பரிசுத்தமும் மாசில்லாததுமான தேவதாயின் அமலோற்பவத்துக்கு ஸ்துதியும் ஸ்தோத்திரமும் உண்டாவதாக.

பதின்மூன்றாம் அதிகாரம்

அமலோற்பவமாதா தமக்கு முடி சூட்டினவர்க்கு முடி சூட்டுகிறாள்.

பாப்புவான ௯-ம் பத்திநாதர், தேவதாய் மாசில்லாமல் உற்பவித்த சத்தியத்தை உலகத்துக்கு அறிவித்தபோது, மோக்ஷ இராக்கினியின் தலையில் இராஜமுத்துப் பதித்த முடியைச் சூட்டினார். எப்படி வானமண்டலத்தில் இராத்திரிகாலத்தில் பிரகாசிக்குங் கோடி நட்சேத்திரங்களுக்குள் பூரண சந்திரன் தெளிவெண்மையான ஒளியோடு விளங்குகிறதோ, அப்படியே தேவ ஆண்டவளை அலங்கரி

க்குஞ் சிறந்த மகிமையான பேர்களுக்குள்ளே
அவள் மாசில்லாமல் உற்பவித்த மகிமை மிகத்
தூய்மையான பிரகாசத்தோடு ஜ்வலிக்கிறது.
இதுதான் இராஜரத்னம். இந்த ரத்னம் பதி
த்த முடியை தேவமாதாவுக்குச் சூட்டும் அதி
ர்ஷ்டம் பெற்றவர் 9-ம் பத்திநாதர்.

சேசுநாதருடைய பிரதிநிதியானவர் தமக்
குச்செய்த இந்த மகிமையை மோக்ஷ இராக்
கினி மறந்து போகவில்லை. நன்றிக்குப் பதில்
நன்றிகாட்டி நன்மை தாராளமாய்ச் செய்வது
இஷ்டப்பிரசாதத்தின் மாதாவாயிருக்கும் பரம
தேவதாயின் சுபாவ இலக்ஷணம். ஆகையால்
தமது முடியில் இராஜரத்னத்தைப் பதித்தவ
ருக்குத் தாமும் ராஜரத்னம் பதித்த ஓர் முடி
யைச்சூட்ட பிரயத்தனஞ் செய்தாள். இந்த
இராஜரத்னம் அர்ச். பாப்புவின் தவறா வாக்
கென்ற மேலான வரம்.

சேசுநாதர்சுவாமி உலகத்தில் இருந்தகாலத்
தில், தமது திருச்சபையை ஸ்தாபித்து அதற்
குத் தலைவராயிருக்கும்படி அர்ச். இராயப்ப
ரை நியமித்தபோதே, அவரைத் தமது சபை
யைத்தாங்கும் அஸ்திவாரப்பாறையாய்க் குறி
த்து, எல்லாரையும் விசுவாசத்தில் அவர் ஸ்தி
ரப்படுத்தும்படி அவருக்குத் தவறா வாக்கெ

ன்ற வரங்கொடுத்து, செய்யவேண்டிய யாவு
ஞ் செய்து முடித்தார்.

அர்ச். இராயப்பருக்குக்கொடுத்த தவறா
வாக்கென்ற வரம் அவர் ஸ்தானத்தில் அவரு
க்குப்பின் வந்த பாப்புமார்களில் ஒவ்வொருவ
ருக்கு மிருந்ததென்று சமஸ்த திருச்சபையால்
எந்த காலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆகி
லும் இந்தக் கடைசி காலங்களில் வைராக்கிய
ங்கொண்ட சிலர், அர்ச். பாப்புவுக்கு இருக்கு
ந் தவறா வாக்கின் வரத்தைப்பற்றிச் சந்தேகங்
கொண்டு, இதை அநுகூலமாய் அவர் பிரயோ
கிக்கும்படி, உலகத்திலுள்ள மேற்றிராணிமார்
களெல்லாரையுஞ் சங்கமாய்க் கூட்டி, அவர்
கள் சம்மதத்தோடு [illegible]ப்பது, தவறாவா
க்குக்கு இன்றி அமையாத இலக்ஷணமென்று
இந்த நிர்ப்பந்தமுள்ள நிபந்தனையைச் சேர்த்தா
ர்கள்.

உலகமெத்திசையிலுமுள்ள கிறீஸ்துவர்களை
விசுவாசத்தில் ஸ்திரப்படுத்தும் பாரம் சேசு
நாதருடைய பிரதிநிதியாகிய பாப்புவின்பேரில்
மாத்திரம் பொறுத்து நிற்பதால், மேற்சொன்
ன நிபந்தனை கஷ்டகாலங்களில் பெருவிக்கின
மாயிருக்கும். ஆகையால் சேசுநாதருடைய ஏற்
பாட்டுக்கு விரோதமான இந்த நிபந்தனையை

முழுதும் நீக்கிவைப்பது அவசியமாயிருந்தது. இதற்காகவே அர்ச். பாப்பு வேத சத்தியங்களையும், நல் நடக்கைக்கு ஏதுவான போதனைகளையும், உலகம் எத்திசையிலுமுள்ள சமஸ்த கிறீஸ்துவ சபைக்கு படிப்பிக்கும்போது, அவருக்குத் தவறா வாக்கென்ற வரமிருக்கிறதென்பது விசுவாச சத்தியமாக 1871-ம் வருஷத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

ஆனால் இந்தச் சத்தியமும், தேவதாயின் அமலோற்பவ சத்தியத்தை அர்ச். பாப்பு உலகத்துக்கு அறிவிக்கும்போதே, மகாப் பிரகாச ஒளியோடு துலக்கமாய்த் தோன்றினது. அதெப்படியெனில் அமலோற்பவ சத்தியத்தை உலகத்துக்கு அறிவிக்குமுன் அர்ச். பாப்பு மேற்றிராணிமார்களின் ஆலோசனையைக் கேட்கச் சங்கமாய் அவர்களை அழைக்கவில்லை. சேசுநாதருடைய பிரதிநிதி தாமே தமக்கிருக்குந் தேவ சுதந்தரத்தால் இந்தச் சத்தியத்தை திர்மானித்து உலகத்துக்கு அறிவித்தார். இப்படி அறிவித்ததால் தவறா வாக்கென்ற வரம் தம்மிடத்தில் பூரணமாயிருக்கிறதாகக் காட்டினார். மேற்றிராணிமார்கள் இந்தச் சத்தியத்துக்கு சாட்சிகளாயிருக்கும்படி மாத்திரம் வந்தவர்கள்.

இப்படியாய் தேவதாய் அமலோற்பவியென்று அர்ச். பாப்பு முடிசூட்டும்போது, அர்ச். பாப்பு தவறா வாக்கென்ற வரம்பெற்றவரென்று மோக்ஷ இராக்கினி அவருக்கு முடிசூட்டினாள். மகன் தாயைப் புகழ்ந்து சிறப்பிக்கும்போதே அன்புள்ள தாய் மகனையும் புகழ்ந்து சிறப்பித்தாள்.

பரிசுத்தமும் மாசில்லாததுமான தேவதாயின் அமலோற்பவத்துக்கு ஸ்துதியும் ஸ்தோத்திரமும் உண்டாவதாக.

மூவுலகனைத்தும் ஆக்குஞ் சர்வ முதலவனைப்
பெற்ற அனைநீ
[illegible] வானவர்கள் புடைசூழ மோக்ஷ
பதியுற்ற அனைநீ
தேவர்கள் சென்றுன் முன்னே பணிந்து துதி
செய்ய அருள் பெற்ற அனைநீ
திசை எட்டிலுள்ள கனியர் யாவருமுனைப் போற்ற
தேவவரமுற்ற அனைநீ
பூவுலகிலுன்னுறுதி கொண்டவர்க்கு பல புதுமை
கள் புரியும் அனைநீ
புதல்வருக் கமுதமென்றெல்லோரு முனைவேண்ட
புகழ்நலஞ் செய்குவதுநீ
மாவுலகவாசிநீ மதியும் பாண்ணியுநீ மாசில்லா உற்
பவமுநீ
மனதுகளிகூர்ந்தனது மகனை மன்முடியே வரமருளு
மரி அன்னையே.

(மரி. அன்னை சதகம்.)

பதினான்காம் அதிகாரம்.

அமலோற்பவமாதா நமக்குந் தாய்.

நமக்குந் தாய்! ஓ தாய் என்பது எவ்வளவோ சுவையு மதுரமுமுள்ள சொல்! உலகத்தில் வாழும் மனுஷர்கள் பேசும் பல பாஷைகளிலுள்ள பலகோடி பதங்களில், தாய் என்கிற பதத்துக்கு இனிமையில் இணையான பதம் ஒன்றுமில்லை. தாய் என்றால் மனதுக்குச் சந்தோஷமும், இருதயத்துக்கு ஆனந்தமும், காதுக்கு வீணை, வாய்க்குத் தித்திக்குந் தேன்.

எந்த வயதிலும், எந்த அந்தஸ்திலுமுள்ளவர்கள் எவரெவராயினும், தாயென்று கேட்டால் அவர்கள் முகம் புஷ்பம் போல் மலர்ந்து விரியும், கண்கள் ஒளிச்சென்று மின்னும், இருதயம் பதைத்துத் துள்ளும். புதிதாய்ப் பிறந்த சிறுபாலகன் தாயைக்கண்டவுடனே அம்மா என்று புன்னகை கொட்டித் தாவிப்போகிறான். நரைதிரைவிழுந்த விர்த்தாப்பியனும் தாய் என்றால் முகமலர்ந்து தான் சிறு பாலகனாய்த் தாயின் கையில் வளர்ந்த பாலப்பிராயத்தை நினைத்து ஆனந்த கண்ணீர் சிந்துவான்.

பெற்ற தாயின்பேரில் இவ்வித உருக்கமான சிநேகத்தை நம்முடைய மனதில் பதித்தவர் சர்வேசுரன். மனிதர் மனதில் இப்படி பதித்தபின்பு இந்தச்சிநேகத்தின் மதுர இன்பத்தைத் தாமே பரிட்சித்தறிய உலகத்தில் வந்தார். வந்த சர்வேசுரன் தமக்கு ஒரு தாயை சிருஷ்டித்தார்.

அந்தத் தாய் எப்பேர்ப்பட்ட தாய்? கோடித்திரவியப் பிரபுவான இராஜன் தன் இராஜதானி நகரில் தனக்கு ஓர் அரண்மனை கட்டினால், அதை எவ்வளவு அலங்கரித்துச் சிங்காரிக்கக் கூடுமோ அவ்வளவு சிங்காரமாய்ச் செலவுக்கு ஒன்றும் அஞ்சாமல் செய்வான். அப்படியே இராஜாக்களுக்கெல்லாம் இராஜாவான சேசுநாதர் தமக்காக ஓர் தாயை சிருஷ்டிக்கப்போது, அவளைச் சகல நன்மை வரங்களால் அலங்கரித்து, சர்வ உத்தமியாய், தமது தேவ மகிமைக்கு ஏற்ற மாட்சியுள்ள தாயாய்ச் செய்தார். இதனால் அவள் உற்பவித்த முதல் க்ஷணந்தொட்டே பாவமாசில்லாமல், இஷ்டப்பிரசாதங்களால் சம்பூரணம் பெற்று, பெரும் பெருமையுமுள்ள பாக்கியவதியாயிருக்கும்படி [illegible] சகல சிருஷ்டிகளுக்குள்ளே அதி உன்னத சிருஷ்டியாய், தமது செல்வ வல்லமை

மையின் எல்லை எல்லாங் கடந்த பெருமையைக் காட்டும் அறிகுறியாய் அந்தத் தாய் இருக்கும்படி செய்தார். மற்ற சிருஷ்டிகளை எல்லாம் ஒரு வார்த்தையில் உண்டாக்கினவர், தமது தாயைச் சிருஷ்டிக்கும்போது தமது கையின் வல்லமையைப் பிரயோகித்தாரென்று வேதவாக்கியஞ் சொல்லுகின்றது.

இந்தத் தேவதாயின் மகத்துவ பெருமையை வர்ணித்து ஒருவாறு உலகத்திலுள்ள மனுஷர்களுக்குக் காட்ட, வேதாகமம வானமண்டலத்தில் பிரகாசம் வீசும் பிரவைகளை எல்லாங் கூட்டிச் சேர்த்து அவைகளை தேவதாய்க்கு ஆபரண அணியாக பூட்டிக் காட்டுகின்றது. சந்திரன் அவள் பாதத்தின் கீழ் அணியாய் அவளைத் தாங்குகின்றது. சூரியன் தேவதாயின் ஆடையாய் அவளைச் சூழ்ந்து துலங்குகின்றது. நட்சேத்திரங்கள் அவளுடைய தலையின் கிரீடமாய்ப் பிரகாசித்து மின்னுகின்றன.

விளங்கொளி உடுத்தமேனி வெண்மதி மிதித்தபாதம்
உளங்குடு சூட்டுஞ்சென்னி உடையவள் பரமதாயே.

இவ்வித சிறப்பாலங்காரம் பெற்ற தமது தாயை, சேசுநாதர் தாம் சாகுமுன் நம்மெல்லோருக்குந் தாயாய்க் கொ[illegible] தாயின் இருதயம் சமுத்திரம்போல் ஆழமும்

அகலமுந் தோன்றாமல் விரிந்து பெருகி சிநேகம் நிறையப்பெற்ற இருதயம். உலகம் எத்திசையிலும் அடங்காத சர்வேசுரனை தன் இருதயத்துள் அடக்கி அவரை அணைத்து ஆதரித்து போஷித்துவளர்த்த தாய்மாத்திரம், மானிடஜென்மம் எல்லாவற்றையும் அணைத்துக் காப்பாற்றி ஆதரிக்கத் திறமைபெற்ற தாயாவாள்.

தேவதாய் மனுஷர்களுக்குத் தாயானநாள் முதல் அவ[illegible] அணைகடந்த பட்சத்தோடு சிநேகித்து ஆதரித்து வருகிறாள். அவள் இருதயம் மனுஷர்களுக்காக எந்தநாளும் [illegible] துடித்து ஏக்கமுங் கவலையும் உள்ளதாயிருக்கிறது. [illegible]ந்தநாளும் தம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு நன்மைசெய்யும்படி ஆவலாய்க் காத்துக்கொண்டிருக்கிறாள்.

இந்தத் தாயின் சிநேகம் எவ்வளவென்று காட்டுதற்கு உலகமே சாட்சி. எந்தக் காலத்திலும், எந்தத் தேசத்திலும், எந்த ஜாதியிலும் உள்ள, எந்த ஜனங்களைக் கேட்டாலும், தேவதாய் தங்களுடைய பிரிய தாய் என்று சொல்லுவார்கள். இந்தத் தாயாரைச் சிறப்பிக்க கட்டி[illegible]யமும் நிறைந்த தேவாலயங்களும், பீடங்களும், இவள் மகிமை

யை விளக்கிக் காட்ட பிரஸ்தாபித்திருக்கும் பிரபந்தங்களும், காவியங்களும் கவிகளும், கீர்த்தனைகளும், இவள்பேரால் நடத்தப்படும் திருநாள் உற்சவங்களும் எத்தன்மையென்று யார் சொல்லக்கூடும்?

இந்த அன்புள்ள தாயைத்தேடி யார் எவர் போனாலும் அவர்களைத் தயவாய் ஏற்றுக்கொண்டு அவர்கள் கேட்கும் மன்றாட்டைத் தமது தேவகுமாரனிடமிருந்து பெற்று அவர்களுக்குக் கொடுத்துவருகிறாள். எத்தனை பாவிகள் இந்தத் தாயாருடைய இரக்கத்தால் பாவத்தைவிட்டு நீங்கி இஷ்டப்பிரசாதம்பெற்று இரக்ஷணியம் அடைந்திருக்கிறார்கள். இதினாலே தான் உலகமெல்லாம் இத்தாயின் இரக்கத்தைப் புகழ்ந்து நாள்தோறும் அவள் பாதத்தைச் சூழ்ந்து சொல்லும் ஜெபம் பூமியின் ஒருகோடி முனைமுதல் மறுகோடி முனைமட்டும் இடைவிடாமல் சத்தித்தொனிக்கின்றது:—

ஓ தயையும் இரக்கமும் நிறைந்த தாயே! இதோ உமது சகாய உதவியைத் தேடி உம்மிடத்தில் வந்தவர்களில் எவனாயாகிலுந் தேவரீர் காப்பாற்றாமல் கைவிட்டதாக எந்தகாலத்திலும் இந்த உல[illegible]தே இல்லை. இது நன்றாய் உமது ஞாபகத்தில்

இருக்கட்டும். ஓ தயை உள்ள தாயே! இவ்வித நம்பிக்கை எங்கள் மனதைத் தூண்டுவதால், உம்மிடத்தில் நாங்கள் ஓடிவருகிறோம். உமது சமுகமுன் மனங்கசிந்து பெருமூச்சுவிட்டு பிரார்த்திக்கிறோம். ஓ சேசுவின் தாயே! எங்களைத் தள்ளவேண்டாம். தயவாய் எங்கள் மன்றாட்டைக் கேட்டு கிர்பைசெய்வீராக. ஆமென்சேசு.

பரிசுத்தமும் மாசில்லாததுமான தேவதாயின் அமலோற்பவத்துக்கு ஸ்துதியும் ஸ்தோத்திரமும் உண்டாவதாக.

பதினைந்தாம் அதிகாரம்.

அமலோற்பவ தாயின் பிள்ளைகளுடைய கடமைகள்.

சர்வலோகங்களையும் சிருஷ்டித்து ஆண்டுவரும் சர்வேசுரனுக்குத் தாயான அமலோற்பவமாதா நமக்கும் தாயாயிருப்பது நம்முடைய பாக்கியம். இதற்காக நித்தியகாலம் சேசுநாதர் சுவாமிக்கு நன்றி அறிந்த ஸ்தோத்திரம் நாம் செய்தாலும் போதாது. நம்முடைய அதிர்ஷ்டமே அதிர்ஷ்டம்.

ஆனல் தாய்க்குத் தன் பிள்ளைகள்மட்டில கடமைகள் இருந்தால், பிள்ளைகளுக்கும் தங்கள் தாய்மட்டில் கடமைகளுண்டு. தேவதாய் நமக்குத் தாயான நாள்முதற்கொண்டு தாயைச் சேர்ந்த கடமைகளை வெகு அன்போடும் ஜாக்கிரதையோடுஞ் செய்துவருகிறாளென்று நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் அநுதின அநுபவத்தால் நன்றாய்த் தெரிந்த விஷயம். அந்த அன்புள்ள தாய் நம்மை இதுமட்டும் காப்பாற்றாதேயிருந்தால் நமது கதி என்னமாய் முடிந்திருக்கும்.

அன்னையே என்னை நித்தம் அன்புடன் கரத்தில் தாங்கி
என்னை நீ கைவிட்டால் எனக்கு ஏதோ சொல்லே!

என்று ஒவ்வொருவரும் சொல்லலாம். தேவதாய் நமக்கு தாயாக எப்போதுங் காண்பித்து வந்தால், நாம் அந்தத் தாயின் பிள்ளைகளென்று எப்போதுங் காண்பிப்பது நமது கடமை. இந்தக் கடமையின் முதல் குணமேதென்றால் நாம் நம்முடைய தாய்க்கு எந்த சமயத்திலும், எந்த இடத்திலும், தகுந்த வணக்கமும் பூஜிதையுங் காண்பிக்கவேண்டும். வணக்கம் மகிமைக்குத் தகுந்ததுபோல் உயரவேண்டு-

மானல், தேவதாயான நமது தாயாருக்கு எவ்வளவோ மேலான வணக்கங்காட்டுவது அவசியமாகும்.

இந்த வணக்கத்தைப் பலவகையால் நாம் காட்டலாம். தேவ தாயைப் புகழ்ந்து ஸ்துதிக்கிறதும், அவளுக்கிருக்கும் மகிமையையும் செல்வாக்கையும் மற்றவர்கள் அறியும்படி ஒவ்வொருவரும் நம்மால் கூடிய அளவில் பிரயாசப்படுகிறதும், அவளுடைய திருநாள் உற்சவங்களைச் சிறப்பாய்க் கொண்டாடுவதும், இதுவெல்லாம் தேவதாய் மட்டில் நமது மனதில் இருக்கும் வணக்கத்தைக் காட்டும் பல வழிகள்.

அன்றியும் அமலோற்பவ மாதாவை நேசிப்பது நமது முக்கிய கடமை. தாய் என்றால் நேசம் அத்தியம் அவசியம். தாயும் நேசமும் ஒருமொழிப் பதங்கள். நேசிப்பதென்றால் வாயால் மாத்திரம் சொல்வதல்ல. நமது இருதயத்திலிருந்து பட்சம் சுரந்து ஊறி வரவேண்டும். இருதயத்தோடு நமது தாயை நேசிப்பது, இதுதான் நேசம். இருதயத்திலிருந்து நேசம் வந்தால் அது நம்முடைய நடக்கையில், தானே தோன்றும். நாம் இருதயத்தோடு நமது தாயை நேசித்தால், தாய்க்கு எப்போதும் பிரியமாய் நடக்க மனசு நமக்கு

உண்டாகும். தாயைப்போல் நாமும் ஆத்துமத்திலுஞ் சரீரத்திலுஞ் சுத்தமாயிருக்க ஆசைப்படுவோம். நம்முடைய தாயிடத்தில் பாவமாசு அற்பமும் இருந்ததில்லை. நம்முடைய தாய் எப்போதும் தேவ இஷ்டப்பிரசாதம் நிறைந்தவளாய், சர்வேசுரனுக்கு எப்போதும் பிரியமுள்ளவளாயிருந்தாள். அதுபோலவே இந்தப் பரிசுத்த தாய்க்குப் பிள்ளைகளாயிருக்கிற நாம் பாவ மாசு இல்லாமல் எப்போதும் சுத்தமாயிருக்க கவனித்துப் பிரயாசப்படவேண்டும். நம்முடைய நினைவும், வார்த்தையும், செய்கையும், எல்லாம் எந்த நேரத்திலும் பாவ அசுத்தமில்லாமலிருக்க ஜாக்கிரதையுள்ள கவலையோடு நடப்பது நமது கடமை. அசுத்த நினைவுகளை நம்முடைய மனதில் உண்டாக்கும் எந்தப் புஸ்தகங்களையும் வாசிக்கக்கூடாது, எந்தப் படங்களையுஞ் சித்திரங்களையும் பார்க்கக்கூடாது, எந்தப் பாட்டுக்களையும் பாடக்கூடாது, எந்த நாடகங் கூத்துகளைப் பார்க்கப் போகக்கூடாது, எந்த வகையான சம்பாஷணைகளை எவரோடும் பேசக்கூடாது.

ஓ! தேவதாயின் பிள்ளைகளாயிருக்கப் பாக்யம் பெற்றவர்களே! உலகம் உங்களை மயக் கெடுக்கும்படி வலையை விரித்து வா என்று

பசப்பி உள்ளே கூப்பிடும். கண்கட்டி வித்தைபோல் மாயா ரூபங்கள் உங்கள் கண்முன் தோன்றும். அவைகளைப் பார்க்கும்போது, உங்கள் மனம் பதறும். துர் ஆசை இருண்ட புகைபோல் உள்ளே இருந்து எழும்பி புத்தியின் கண்களை மூடும். அசுத்த பசாசின் ரூபம் மனதைக் குழப்பும். தேகம் நடுங்கும், புத்தி தடுமாறும், செய்வது இன்னதென்று உங்களுக்கு நன்றாய்த் தோன்றாது. இந்தச் சமயத்தில் உங்கள் தாயை நினையுங்கள். அமலோற்பவமென்னும் சுகந்த லீலி புஷ்பத்தின் வாசனை பட்டவுடனே மயக்கந் தீரும். மாசில்லாத் தாயே என்று கூப்பிட்டவுடனே மாயா ரூபம் மறைந்துபோகும். ஜென்மப் பாவமில்லாமல் உற்பவித்த மரியே என்று சொன்னதும் மனதில் மூடியிருந்த இருண்ட புகை நீங்கி பிரகாசம் உண்டாகும்.

ஓ! தேவ மரியின் செல்வப் பிள்ளைகளே! நாம் சொல்வதைக் கவனித்துக் கேளுங்கள். [illegible]தோலிக்கு சபைக்கு மாத்திரந்தான், வாலிபா[illegible]ர் பரிசுத்த கற்[illegible]வர்களாகவும் வாழிருக்கி[illegible] இதற்குக் காரணமேதெனில், இந்தச் சபை தன் பிள்ளைகளைத் தேவதாயின் கையில் ஒப்புவிக்கிறது. பரமதேவ தாய் தன்

பிள்ளைகளை தன் மடியின் கிட்டச் சேர்த்து அன்பாய் அணைத்து அவர்களுக்குச் சேசுநாதரைப் போஜனமாகக் கொடுத்து வளர்த்து வருகிறாள். இதுதான், கத்தோலிக்கு சபையின் வாலிபர்களில் அநந்தம் பேர் சரீரமுள்ள சம்மனசுக்கள்போல் பரிசுத்தமுள்ளவர்களாய் திருச்சபையின் அலங்காரமாயிருப்பதின் காரணம்.

இப்பேர்ப்பட்ட தாய்க்கு நீங்கள் யோக்ய பிள்ளைகளென்று உலகம் அறியும்படி காட்டுங்கள். இந்தத் தாயின் பிள்ளைகள் தாயைப் போல பரிசுத்தமுள்ளவர்களென்று உலகமே சாட்சியாயிருந்து சொல்லும்படி உங்கள் நடக்கையால் செய்யுங்கள். இராஜ வரமாகிற மாசற்ற தனம் பெறும்படி உங்கள் தாயிடத்தில் போங்கள். மோக்ஷாலங்காரம் நிறைந்த தேவதாய் முன் உலக மாய்கையின் அலங்காரம் நில்லாது. தேவதாய் மாசில்லா உற்பவம். அவளை அண்டி அவள் பாதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மோசம் போகமாட்டார்கள்.

அன்னையே நிதமும் உந்தன் அருள் நிறை காவ[illegible]
[illegible]ந்து
என்னையே கெடு[illegible]ம் எரி நரகவ[illegible]
போட்ட
நின்னையே பணிந்து கேட்கும் நின்னடியானைப்
பார்த்தால்

முன்னையே ஜெயமுண்டாக முற்றும் நான்
என்றும் அஞ்சேன்.

பரிசுத்தமும் மாசில்லாததுமான தேவதாயின் அமலோற்பவத்துக்கு ஸ்துதியும் ஸ்தோத்திரமும் உண்டாவதாக.

பதினாறாம் அதிகாரம்.

அமலோற்பவமாதா இஷ்டப்பிரசாதத்தின் தாய்.

சூரியன் உதிக்கும்போது அதின் முகத்தில் இருளென்பது சற்றும் இல்லை. இருளில்லாதது முதற் குணம். ஆனால் அத்தோடுகூட தெளிந்த தூய பிரகாசம் அதின் முகத்தில் ஜ்வலிக்கிறது. அப்படியே பரம தேவ ஆண்டவள் உற்பவித்த முதல் க்ஷணத்தில் பாவ தோஷமாகிற மாசு இல்லாமல் இருந்தாள். அதே நிமிஷத்தில் திரளான இஷ்டப்பிரசாதங்களின் தொகுதியாகிற பிரகாச இலக்ஷணம் பூ[illegible]மாய்ப் பெற்றிருந்தாள். [illegible]லவிலாச சபையிலு[illegible] பலகோடி [illegible]ம்மனசுக்களிடமுள்ள நன்மை [illegible]ங்களையும், மோக்ஷத்தில் இப்போது இருப்பவர்களும், இனி இருக்கப்போகிறவர்

களுமான, சகல புண்ணியவான்களிடமுள்ள பேறுபலன்கள் யாவையும் ஒன்றாய்க் கூட்டிச் சேர்த்தால் இவைகளின் மொத்தம் எவ்வளவு உயர்ந்து பெருகி இருக்கும். தேவதாய் உற்பவித்த முதல் நிமிஷத்தில் அவளிடமிருந்த நன்மைகளும், வரங்களும், இஷ்டப்பிரசாதங்களும், மேற்சொன்ன மொத்தத்தைப்பார்க்கிலும் அதிக மேலானதென்று வேதசாஸ்திரிகள் சொல்லுகிறார்கள். பரிசுத்த மலைகளின் சிகரத்தின்மேல் இவளுடைய அஸ்திவாரமிருக்கின்றது என்ற வேதவாக்கியம், தேவ ஆண்டவள் உற்பவித்த முதல்க்ஷணத்தில், மலைகள்போல் பரிசுத்ததனத்தில் உயர்ந்து நிற்கும் சகல அர்ச்சியசிஷ்டவர்களுக்கும் மேலான வரத்தோடு துவக்கினாள் என்பதைக் காட்டுகிறதென்பது வேதசாஸ்திரிகளின் அபிப்பிராயம்.

தேவகன்னி உற்பவித்த முதல் நிமிஷத்தில் அவளுடைய ஆத்துமத்தில் இருந்த இத்தனை வரங்களின் தொகுதி, அவள் உயிரோடிருந்த காலமெல்லாம், நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் முன்னிருந்தது இருமடங்காய்; இருமடங்கு நான்குமடங்காய், இப்படி இரட்டித்துப் பெருகிக் கொண்டே அவள் சீவியகாலத்தின் கடைசிநாள் மட்டும் விர்த்தியாகி வந்தது. அப்படி

நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் விர்த்தியானாலும், எந்தக் காலத்திலும் தேவதாய் இஷ்டப்பிரசாதத்தின் பூரணம் பெற்றிருந்தாள். விஸ்தாரமான சமுத்திரத்திலே பல ஆறுகளிலும் நதிகளிலும் உள்ள ஜலப்பிரவாகம் ஓயாமல் விழுந்தாலும், சமுத்திரம் எந்த நாளிலும் நிறைந்திருக்கும். அப்படியே தேவ ஆண்டவளிடத்தில் நன்மை வரங்களின் பிரவாகம் ஓயாமல் வளர்ந்துகொண்டே வந்தாலும், கபிரியேல் சம்மனசு சுபமங்கள வாழ்த்துதலில் சொன்னதுபோல், தேவ வரங்களின் சம்பூரணம் எப்போதும் பெற்றிருந்தாள்.

இவ்வளவு பெருகி நிறைந்த வரங்களையெல்லாம் தேவதாய் தமக்கென்று மாத்திரம் வைத்திருக்கிறதில்லை. ஏரியில் நிறைந்து நிற்குந்தண்ணீர் அடுத்திருக்கும் வயல்கள், தோட்டங்கள், ஊர்களுக்கும் சென்று எங்கும் செழுமையும் வளரும் [illegible] தேவ தாயிடம் நிறைந்திருக்கும் வரங்களும் நன்மைகளும் மனுஷர்களுக்குத் தாராளமாய் வந்து அவர்களுக்கு [illegible] உயிரும் சகல பாக்கிய நன்மைகளும் கொடுத்துவருகின்றது. சேசுநாதர்சுவாமியும், மனுஷர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான நன்மை வரங்களையெல்லாம் தமது தாயின் வழியாய்

பெற்றுக்கொள்ளும்படி சித்தமாயிருக்கிறாள். உலகத்தின் இரக்ஷணியமான சேசுநாதர் உலகத்துக்குத் தேவதாய் வழியாய் வந்ததுபோல, இரக்ஷணியம் அடைய ஆசையுள்ள மனுஷர்கள் தேவதாய் வழியாய்த்தான் சேசுநாதரிடத்தில் போகவேணுமென்பது தேவ பராமரிப்பின் ஒழுங்கு, அர்ச்சியசிஷ்டவர்களின் திண்ணிய எண்ணம். இதினிமித்தந்தான் தேவதாய் இஷ்டப்பிரசாதத்தின் மாதாவென்ற சிறந்த பேர்பெற்றிருக்கிறாள்.

தேவ ஆண்டவள் இஷ்டப்பிரசாதத்தின் மாதாவாயிருக்கிறதின் நிமித்தம் கிறீஸ்துவர்கள் எந்தக்காலத்திலும் நம்பிக்கையோடு அவள் உதவியைத் தேடிப்போகிறார்கள். [illegible]மன்றியும் இந்த நம்பிக்கை ஸ்திரமாய் வேரூன்றியிருக்கத்தக்கதாக மோக்ஷ இராக்கினிக்கு உள்ள வல்லமையும் செல்வாக்கும் ஓர்வகையில் அளவற்றதென்று [illegible] ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏனென்றால் சர்வ வல்லப சர்வேசுரனுக்குத் தாயாயிருந்து, அவரைத் தன் கையிலேந்தி, மார்போடணைத்து, பால் ஊட்டி வளர்க்கப் பாக்கியம் பெற்ற தாய், சர்வேசுரன் தமக்கியல்பாயுள்ள சர்வ வல்லமையால் செய்யக்கூடுமானதெல்லாம்,

நமது மன்றாட்டின் பலத்தினால் செய்யும்படிக்கான செல்வாக்குள்ளவள்.

இதுவுமன்றி தேவதாய் நமக்குந் தாயானதால் நமக்கு நன்மை செய்ய அளவற்ற ஆசை அவளுக்குண்டு. நாமே நமக்கு நன்மையைத்தேட ஆசைப்படுகிறதைப் பார்க்கிலும் நம்முடைய தாயாகிற தேவமாதா நமக்கு நன்மை செய்ய அதிக ஆசையாயிருக்கிறாளென்பது வேதசாஸ்திரிகளின் சுலோகம். இது இப்படியானால் எவ்வளவோ நம்பிக்கையுடன் நாம் எல்லோரும் நமது தாயிடம் போகவேண்டும்.

தேவதாயைக் கனிந்த மனதோடு உருக்கமாய் சிநேகித்த அர்ச். பெர்நார்து என்பவர் சொல்லும் அமிர்த வசனங்களைக் கேளுங்கள். ஓ கிறீஸ்துவனே! இவ்வுலகமாகிற துன்ப சமுத்திரத்தில் பிரயாணஞ் செய்யும் நீ, சோதனை தந்திரமாகிற பெரும[illegible] அகப்பட்டு வருந்தும்போதும், ஆங்காரம், கோபம், பொருளாசை என்னும் சுழல்காற்று அகோரமாய் எழும்பி உன்னை அலைக்கும்போதும், கண்ணை மயக்கி, மனதைக் கலக்கும், மாயா சுக இன்பம் பெரும் அலைகள் போல் எழும்பி உன்மேல் விழுந்து மோதும்போதும், தேவமாதாவாகிற

விடிவெள்ளியை உற்றுப் பார்த்து மரியே! என்று நம்பிக்கையுடன் கூப்பிடு.

உன் அக்கிரம பாவங்களால், நீ கலங்கி, உன் மனதிலிருக்கும் பாவ அசுத்தத்தால் நீ சித்தம் தடுமாறி, தேவ தீர்வையின் கொடுமையை நினைத்து அஞ்சி நடுங்கி, அவநம்பிக்கையாகிற சுழலில் அகப்பட்டு நீ அமிழ்ந்திப் போவதாயிருந்தால் தேவமரியை உன் மனதில் தியானித்து நினை. ஆபத்திலும் இக்கட்டிலும், ஏது செய்வதென்று அறியாமல் தவித்துத் தடுமாறும் போதும், தாயே என்று அபயமிட்டு நம்பிக்கையுடன் கூப்பிடு.

உன் தாயை நீ பின்சென்றால் வழி தப்பமாட்டாய். உன் தாயை நீ நினைத்தால் மோசம் போகாய். உன் தாய் உன்னைத் தாங்கினால் நீ கீழே விழமாட்டாய். உன் தாய் கையைப்பிடித்து நீ நடந்தால் கரை சேர்வாய்.

ஓ! சர்வேசுர[illegible]து உன்னத யோசனை எவ்வளவு வியக்கத்தக்கது! பாவத்தால் கெட்ட மானிட ஜென்மத்தை இரக்ஷிக்கவந்த சர்வேசுரன், ஒரு பெண்ணால் விளைந்த பழியை நீக்க ஒரு தேவமாதைத் தெரிந்தார். தெரிந்த தேவமாதைச் சிறந்த வரங்களால் அலங்கரித்து, சிருஷ்டிகளுக்கெல்லாம் மேலாய் அவளை

51

உயர்த்தி, தேவப்பிரகாசம் வீசும் இராஜரத்ன போர்வையால் இவளைச் சிங்காரித்து, வானத்தில் ஒளிவிடும் மாணிக்க மீன்களை அவள் கிரீடத்தில் பதித்து, சகல நன்மை வரங்களின் சம்பூரணத்தை அவள் கையில் வைத்து, இந்தச் சம்பூரணப் பிரவாகத்திலிருந்து சகல மனுஷரும் தங்களுக்குத் தேவையான நன்மை வரங்களைக் கேட்டுப் பெறும்படி சித்தமாயிருக்கிறார். ஆகையால் நாம் எல்லோரும் நமது இருதய ஆவலோடும், நமக்குள்ள பற்றுதல் பட்சத்தோடும், நமது தாயிடம் நம்பிக்கையுடன் போய் அவள் பாதத்தை விடாமல் சூழ்ந்து, ஓயாமல் வாழ்த்தி நித்தம் ஸ்துத்யம் சொல்வோமாக.

தேவ பிதாவின் சமுகமுன் வர நீ பயப்படுவாயோ? அவர் குரல் சத்தத்தைக் கேட்கும் போது அஞ்சி நடுங்கி ஆதிமனுஷனைப்போல மரங்களின் தழைகளுக்குள்ளே மறைந்துகொள்வாயோ? ஓ! பார். தேவ பிதா உன் மனதைத் தேற்ற சேசுவை உனக்கு மத்தியஸ்தராக அனுப்பியிருக்கிறார். இன்னமும் பயப்படுகிறாயோ? சேசுநாதர் உன்னைப்போல் மனிதரானாலும் அவர் சர்வவல்லப சர்வேசுரனானதால் அவர் முகத்திலிருந்து ஜொலிக்கும் தேவ

மகத்துவப் பிரதாபத்தை நீ தாழுமாட்டாமல் அவர்கிட்ட வர அஞ்சுவாயோ? இவர்கிட்டவும் நீ பயமின்றிப் பேசும்படியாய் உனக்கு இன்னம் ஒரு மத்தியஸ்தர் வேண்டுமோ? நல்லது இதோ பார். அன்பே அவதாரமானாற் போல் தோன்றும் அமலோற்பவ மாதா, கிட்டவா, பயப்படாதே. இந்தத் தேவதாயிடத்தில் அச்சம் உறுத்தும்படியானது ஒன்றுமில்லை. எல்லாம் தயை, எல்லாம் இரக்கம், எல்லாம் சிநேகம். தாயின் சொல்லை மகன் அன்பாய்க் கேட்பார். தன் மகன் வார்த்தையைப் பிதா தயவாய்க் கேட்பார்.

இன்னம் உங்களுக்குத் தாயின்பேரில் நம்பிக்கை வரவில்லையா? இன்னம் உங்கள் மனம் தடுமாறுகின்றதோ? தாய் என்றால் போதாதா? சிநேகம் என்றால் மனம் இளகாதா? தாய் மன்றாட்டைப் பிள்ளை கேளாரா? பிள்ளையின் சொல்லைப் பிதா மறுப்பாரா? வானமும் பூமியும் மறைந்து அழிந்தாலும் தாயின் சொல் வீணாய் ஒழியாது.

ஓ தேவதாயின் செல்வப் பிள்ளைகளே! தாயைத்தேடி பிள்ளை போவதுபோல் எந்த நாளிலும், எந்த சமயத்திலும் உங்கள் பரம தாயிடத்தில் நம்பிக்கையுடன் போங்கள்.

எதெது செய்தாலும் உங்கள் தாயின் சம்மதத்தோடு செய்யுங்கள். உங்கள் வீடுகளிலும் குடும்பங்களிலும் வரும் பல விசேஷ தினங்களிலும், உற்சவ நாட்களிலும் உங்கள் தாயின் சுரூபத்தை நடுவில் வைத்து உங்கள் தாயைப் பார்த்து எல்லாஞ் செய்யுங்கள். இப்படி செய்யும்போது பாவமும், அஞ்ஞானமும், அயோக்யமும் ஒன்றுங் கிட்ட வரமாட்டாது. தாய் உங்கள் நடுவிலிருந்து உங்களை அன்பாய்ப் பார்த்து ஆசீர்வதிப்பாள். தாயின் ஆசீர்வாதம் உண்டானால் சகலபாக்கிய சம்பூரணமுந் தானே வந்து கைக்கூடும்.

பரிசுத்தமும் மாசில்லாததுமான தேவதாயின் அமலோற்பவத்துக்கு ஸ்துதியும் ஸ்தோத்ரமும் உண்டாவதாக.

அன்னையே நின்னையே அனுதினமும் அடியேன்
  அடுத்தவன் தானல்லவோ?
ஆதாரமானநின் பாதார விந்தங்கள்
  அன்றி ஒரு துணையும் உள்ளதோ?
என்னையே வந்தாண்டு கொள்வதொரு பாரமோ
  இங்குவர வெகு தூரமோ?
இன்னம் விவகாரமோ? என்சொல் அபசாரமோ?
  எனைமுனிய இதுநேரமோ?
உன்னையே முன்னையே தஞ்சமென நம்பினோர்
  ஒருகுறையும் உற்றதுண்டோ?

உலகமிசை விலகரிய கலகமிகும் அலகையால்
உள்ளம் நான் வாடினேனே
பின்னையும் உனக்கு நான் பல சொல்ல வேண்டுமோ?
பேதை எனை ஆண்டருள்வாய்
பிரியர் இதயம் வாழும் அரிய தாயமியான
பெரியநாயகி அன்னையே.

(சத்தியவேதக் கீர்த்தனைகள்.)

பதினேழாம் அதிகாரம்.

அமலோற்பவ மாதாவுக்கு ஸ்தோத்திர ஜெபம்.

அமலோற்பவ மாதாவின் ஐம்பதாம் வருஷ ஜூபிலிக்கு அர்ச். பாப்பு செய்த ஜெபம்.

மகா பரிசுத்த கன்னிகையே! உமது ஆத்துமத்திலுஞ் சரீரத்திலும் பாவ மாசில்லாதவளாய், விசுவாசத்திலுஞ் சிநேகத்திலும் மேன்மைபெற்ற உத்தமியே! ஆண்டவருக்கு உகந்தவளாய் அவருக்குத் தாயாராகும் பாக்கியம் பெற்ற மாதாவே! தேவரீர் ஜென்மப் பாவமின்றி உற்பவித்த சத்தியத்தை, உலகத்திற்கு அறிவித்த, இந்த ஐம்பதாம் வருஷ ஜூபிலி உற்சவத்தில், உமது வல்லமையுள்ள பாதுகாவலைத்தேடி மன்றும், நிர்ப்பாக்கியரான எங்களைக் கிருபையாய்ப் பாரும்.

ஆதிகாலத்திலே சபிக்கப்பட்ட துஷ்ட சர்ப்பம், ஏவையின் ஏழைப்பிள்ளைகளாகிற மனிதர்களை, இன்னமும் எதிர்த்துப் பகைத்து, மயக்கிக்கெடுக்கின்றதே. ஓ! பாக்கியம் பெற்ற எங்கள் தாயே! எங்களுக்காக மனுப்பேசி மன்றாடும் அரசியே! உமது உற்பவத்தின் முதல் க்ஷணத்திலே, துஷ்ட சத்துருவின் தலையை நசுக்கி மிதித்தவள் நீரல்லவோ? இதோ! உம்மோடு ஒரே மனமாய் நாங்கள் செய்யும் ஜெபங்களைத் தேவரீர் ஏற்றுக்கொண்டு, சர்வேசுரனுடைய சிம்மாசனமுன், அவைகளை ஒப்புக்கொடுக்க உம்மை நாங்கள் கெஞ்சி மன்றாடுகிறோம்.

தாயே! நாங்கள் செய்யும் பிரார்த்தனை எதென்றால், எங்களைக் கெடுக்கும்படி பசாசு விரித்திருக்கும் பாவவலைகளுள் நாங்கள் விழாதபடி எங்களைக் காப்பாற்றும். நாங்கள் எல்லோரும் இரக்ஷணியத்தின் துறைமுகத்தில் வந்துசேரக் கிருபை செய்யும். எங்கும் சூழ்ந்து அடர்ந்திருக்கும் இத்தீமை ஆபத்துக்களிலிருந்து, சத்திய திருச்சபையையும், சமஸ்த கிறீஸ்துவர்களையும் காப்பாற்றி, கடைசியாய் நாங்கள் எல்லோரும் ஆபத்திலிருந்து நீங்கி, சமாதான வெற்றியின் சங்கீர்த்தனம் பாடி ஸ்துதிக்கும்படி, சேசுநாதர்சுவாமி பீடத்தில் எங்களுக்காக மன்றாடும் ஆண்டவளே. ஆமென் சேசு.

இச்செபத்தைச் செபிக்கிற ஒவ்வொருவிசைக்கும் 300— நாட்பலனை அர்ச். பாப்பானவர் கட்டளையிட்டிருக்கிறார்.

அமலோற்பவ மாதாவின் புகழ்ச்சி.

(From the Little Office of the Immaculate Conception.)

1. பரலோகத்தின் இராக்கினியே, பரம தேவ தயாபரே,
மனித ஜென்ம பாக்கியமே, மாசில்லா உற்பவமே! வாழ்க வாழ்க.
2. விடியற்கால நட்சேத்திரமே, விண்ணில்தோன்றும் பிரகாசமே,
நித்திய காலமுன் சர்வேசுரன் உம்மை நினைத்து தெரிந்தாரே! வாழ்க வாழ்க.
3. தெய்வத்துவத்தின் சிம்மாசனமே, சிறந்த தேவ ஆலயமே,
பாவமாசு இல்லாமல் பாக்கியம்பெற்ற தாயாரே! வாழ்க வாழ்க.
4. படையின் அணிபோல் நிற்பவளே, பரகதி வாசல் ஆனவளே,
அருளும் அன்பும் நிறைந்தவளே, அமல அற்புத உற்பவமே! வாழ்க வாழ்க.
5. மாசில்லாக் கன்னிமாதாவே, மலர்ந்த லீலி புஷ்பமே,
தூய்மையுள்ள வெண்பனியே, சுகந்த பரிமள ரோஜாவே! வாழ்க வாழ்க.
6. இரக்கம் நிறைந்த தாயாரே, எளியவர்க்காதரவானவளே
என்றுங் குளிர்ந்த நிழல்செய்யும் இன்பம் நிறைந்த பூங்காவே! வாழ்க வாழ்க.
7. அந்தியகால அடைக்கலமே, அன்னையே உன்னை நம்பிவந்தோம்
எம்மைக் காப்பது உன்பாரம் என்றும் உமக்கு ஸ்தோத்திரமே! வாழ்க வாழ்க.

மு. ஓ பரிசுத்த கன்னிகையே உமது உற்பவத்தில் பாவ மாசில்லாமலிருந்தீரே,

து. நீர் பெற்ற பிள்ளையின் தேவ பிதாவிடத்தில் எங்களுக்காக மன்றாடும்.

பிரார்த்திக்கக்கடவோம்.

சர்வேசுர சுவாமி! பரிசுத்த கன்னியின் மாசில்லா உற்பவத்தால் உம்முடைய குமாரனுக்கு யோக்கியமான வாசஸ்தலத்தை ஆயத்தஞ் செய்தீரே! உமது குமாரனுடைய மரணத்தின் முன் அறிந்த பேறுபலனால், தேவதாயை எவ்வித மாசில்நின்று காப்பாற்றினீரே. அந்தத் தாயின் மன்றாட்டால் நாங்களும் பாவமாசில்லாமல் உம்மிடத்தில் வரும்படி கிருபை செய்வீராக. இந்த மன்றாட்டை உம்மோடேகூட இஸ்பிரீத்துசாந்துவோடும் ஏகமாயிருக்கு சதாகாலஞ் சீவியராய் அரசாளும் உமது குமாரன் எங்கள் ஆண்டவராகிய சேசுக்கிறீஸ்துநாதர்பேரால் எங்களுக்குத் தந்தருளும். ஆமென் சேசு.

பதினெட்டாம் அதிகாரம்.

அமலோற்பவமாதாவின் மேல் பதிகம்.

1. தானாய்த் தனியே உலகெல்லாம் தாங்கி ஆளும் சர்வேசன்
ஞானம் நிறைந்த தயையாலே ஞாலம் உள்ள மனுலோரை

...ன அலகை கையில் நின்று இரட்சித்திடவே
மனுமகனாய்
ஆனபோது அவன் தெரிந்த அன்னையே
அமல உற்பவமே.

2. ஆதி மனுவி தனையேய்த்து அவள் சந்ததிக்குந்
தீ விஷத்
தீது சொரிந்து விட்ட கொடுந் தீவாய் அலகை
விஷத் தலையைப்
பாதமதினால் நசுக்கி அதின் பாழாம் வினையை
மிக அடக்கி
வேத அணியாய் விண் ஒளியாய் விளங்கும்
அமல உற்பவமே.

3. ஜென்மப்பாவ நஞ்சினுந் தீமை சார்ந்த
நிழலின்றி
தொன்மைப் பழியும் பழி சூழுந் தோஷ
விஷமும் ஒன்றின்றி
நன்மை நிறைந்து கனாகாணு நாற் பாங்கிலும்
பாய் [illegible]
தன்மை கொண்ட மாசில்லா தாயே
அமல உற்பவமே.

4. வானோர் எல்லோர் மிக அஞ்சி வணங்கிப்
பணியும் முதலோனை
பானோர் தூய் நின் உதரத்தில் பயந்து மகனாயப்
பெற்றாயே
தானே கொங்கை அமுதூட்டி தனையன் என
உன் கையிலேந்தி
மீனே ஒளிரும் முடிசூடி விளங்கும்
அமல உற்பவமே.

5. வஞ்ச[illegible] பேயின் வலை சிக்கி மயங்கி மாறி
வழிதப்பி
நெஞ்சம் உழன்று மதிகெட்டு நீதி நெறியில்
நில்லாமல்
அஞ்சாப் பாவ வழி சென்று அலகைக் கடிமை
செய்வோரை
கஞ்சப் பதத்தாய், அடிசேர்த்துக் காப்பாய்
அமல உற்பவமே.

6. இந்த வித்யாசாலையிலே இருந்து படிக்கும்
பிள்ளைகளில்
அந்தோ! பேர்பாதிக்கதிகம் அஞ்ஞானத்தில்
அமிழ்ந்தினரே!
சொந்தம் என நீ பாராட்டி தூய சேசு
பதஞ்சேர்க்க
வந்து இவர்க்குன் அருள் செய்வாய் மாசில்லாத
[illegible]பவமே.

அன்னையென்று உன்னை [illegible]
நிதஞ் சூழ்ந்தேன்
பின்னை யாரோ [illegible] பேணிச்
[illegible] சொல்
உன்னைத்தேடி வந்தோரில் ஒருவரேனுஞ்
சோர்ந்ததில்லை
என்ன வாக்கு மெய்யென்பார் எவரும்
அமல உற்பவமே.

8. பூவில் வாழும் மாந்தர்க்குப் பொறுப்பாய்
நின்று எல்லோர்க்கும்
தேவையான நல்வரங்கள் சேர்த்துக்கொடுத்து
அணைத்தாள்வாய்

காவலாக நின்று நிதம் காத்து[illegible]ப்பார்
அடைக்கலஞ் செய்
தேவ தாயே ஜென்மவிஷம் தீண்டா
அமல உற்பவமே.

9. தாயே உந்தன் மாசில்லா ஜன்ம சத்திய
ஜூபிலியிலே
செயர் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து பல சீர்கள் வரிசை
செயும்போது
தூய உமது பதம் அண்டி குழூர் தாசன்
நேர் கவியை
நேயமுடனேற்றிடுவாயே நீயே
அமல உற்பவமே.

10. உடலில் உயிருள்ளவெல்லாம் உன் பேர்
சொல்லி கவி சொல்வேன்
கடல் போல் விரியும் உன் [illegible]யுங் காட்டி
எவர்க்கும் அறிவிப்பேன்
இயேசு என்னைச் சூழுங்கால் [illegible] நீ
கண்பார்த்து
இடந்தென்னை மோக்ஷ ஸ்தலம் சேர்ப்பாய்
அமல உற்பவமே.

பரிசுத்தமும் மாசில்லாததுமான தேவதா
யின் அமலோற்பவத்துக்கு ஸ்துதியும் ஸ்தோ
த்ரமும் உண்டாவதாக.

அமலோற்ப[illegible]ாவுக்கு ஸ்தோத்ர கீர்த்தனை.

இராகம்-துசாவந்தி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஜென்மப் பாவத்தின் தோஷம்—ஏதும் இல்லாத
பாக்ய
செல்வியே தாயே வாழி.

அநுபல்லவி.

நன்மைப்பிரவாகமான காயமியாய் உதித்தாய்
தொன்மைப்பழிப்பேயை உன் சீர்பதத்தால்
மிதித்தாய். (ஜெ.)

சரணங்கள்.

1. விண்ணின் அரசியே—வேதஉருவே தாயே
அமலத்தாயே
எண்ணில்லா வரம்பெற்றாய்
எங்கட்கினிய நற்றாய்
மண்ணில்பவம் நீ அற்றாய்
மகிமை பெருமை உற்றாய். (ஜெ.)

2. தஞ்சம் நீ என்று வந்தேன்—தாயே எனக்கு
நீயே
தாபரிக்காளத் தக்கேன்
நெஞ்சம் உன்னைப் போற்றிட
அஞ்சாப்புகழ் சாற்றிட
கஞ்சமலர் தூற்றிட
எஞ்சாதுன்னை ஏற்றிட (ஜெ.)

3. எம்மைக் கைவிடலாமோ [illegible]ா பெரி[illegible]தா
வாதோ
என்று நீ எண்ணலாமோ

அம்மை நீ என்றால் பொய்யோ
யாரோர் நான் என்றால் மெய்யோ
இம்மைத் துயரில் ஐயோ
எனக்குன் அருள் இல்லையோ. (ஜெ.)

பொருள் அட்டவணை.

இலக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
I	அமலோற்பவ ஜுபிலியின் விவரம்	3
II	அமல உற்பவம் என்பது யாது ...	7
III	சந்தேக நிவாரணம்	12
IV	அமலோற்பவ தேவதாய் எவ்வித மதிப்புக்கும் பூஜித எண்ணத்துக்கும் உரியவள் ...	16
V	அமலோற்பவ மகிமையை வேத வாக்கியம் ஸ்தாபிக்கின்றது ...	20
VI	அமலோற்பவ மகிமையை அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள், வேதவித்தியா பாரகர், வித்வான்கள் புகழ்ந்து வாழ்த்தியிருக்கிறார்கள் ...	25
VII	அமலோற்பவ மகிமை [illegible] காட்சி அற்புத தரிசன வரங்களால் பிரகாசம்பெற்று துலங்குகிறது.	31
VIII	அமலோற்பவ மகிமை புத்தி ஞாயத்துக்கு ஏற்ற சத்தியம் ...	37
IX	அமலோற்பவ மாதாவின் அற்புத சிறு வட்டச் சுரூபம்	42
X	தேவதாயின் மாசில்லா உற்பவம் விசுவாச சத்தியமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றது	50

அதிகாரம்.	பொருள்,	பக்கம்.
XI	ஊர்துநனியில் அ[illegible] அமலோற்பவமாதாவின் [illegible] ...	56
XII	தேவதாயின் அமலோற்பவம் விசுவாச சத்தியமான நாள்முதல் உலகத்துக்கு வந்த நன்மைகள்.	63
XIII	அமலோற்பவமாதா தமக்கு முடி சூட்டினவர்க்கு முடி சூட்டுகிறாள்	69
XIV	அமலோற்பவமாதா நமக்குத் தாய்.	74
XV	அமலோற்பவமாதாவின் பிள்ளைகளுடைய கடமைகள் ...	79
XVI	அமலோற்பவமாதா இஷ்டப்பிரசாதத்தின் தாய ...	85
XVII	அமலோற்பவமாதாவுக்கு ஸ்தோத்திர ஜெபம்	94
XVIII	அமலோற்பவமாதாவின் மேல் [illegible] ...	97
	அமலோற்பவமாதாவுக்கு ஸ்தோத்திர கீர்த்தனை	101